

EL FUTBOL A CATÍ 1939-1974

ÍNDIX

Contingut

1- PRÒLEG.....	4
2- INTRODUCCIÓ	5
3- EL FUTBOL A LA COMARCA	6
4- EL FUTBOL A CATÍ.....	12
5- CD CATÍ Ó CF CATÍ.....	14
ESCUTS DEL CD CATÍ.....	14
CARACTERÍSTIQUES DE L'ESCUT:	15
6- DADES OFICIALS DE LA FEDERACIÓ.....	16
7- LES INSTAL·LACIONS ESPORTIVES	16
8- ELS CAMPS DE FUTBOL	17
9- PRIMERS ANYS (1939- 1955).....	17
EL CAMP D'ISMAEL DE TAUDORA	18
JUGADORS DEL CAMP D'ISMAEL	19
10- EL CAMP DE MARTINET (1955-1973).....	19
INAUGURACIÓ DEL CAMP DE MARTINET (1955)	23
DEL CAMP DE MARTINET AL DE SANTA ANNA	26
11- DE 1955 A 1973:.....	30
TROFEU D'ESTIU DE 1970.....	35
LA FINAL DE TRAIQUERA (15-08-1973)	47
EL CAMP DE SANTA ANNA	50
EL CAMP DE SANTA ANNA	51
12- INAUGURACIÓ DEL CAMP DE SANTA ANNA (16-08-73)	53
13- INGRÈS DEL CD CATÍ EN LA FEDERACIÓ VALENCIANA	55
14- EL CD CATÍ EN TERCERA REGIONAL.....	56
TEMPORADA 1973-1974	566
CALENDARI CAMPIONAT D'AFICCIONATS- 1973-1974	588
Calendari de la lliga 1973-1974.....	600
15- ENTREVISTES	62
ENTREVISTA A MILAGROS ADELL SALES (VÍDUA DE PEPITO PIGUERO).....	622
ENTREVISTA A JOSÉ ROCA GARCIA, PRIMER PRESIDENT DEL CD CATÍ	63
ENTREVISTA A ÀNGEL ROCA MARZÀ, PRESIDENT ACTUAL DEL CD CATÍ	65
ENTREVISTES A RAFAEL ADELL, JUAN CAPSIR, ELADIO SALVADOR I JOSÉ DE LAURA	68

ÍNDIX DE L'OBRA COMPLETA

- 0- PRÒLEG
- 1- INTRODUCCIÓ
- 2- EL FUTBOL A L'ALT MAESTRAT (ESPANYA, COMUNITAT VALENCIANA, ALT MAESTRAT)
- 3- EL FUTBOL A CATÍ (AFICIONS: VALÈNCIA, BARÇA, MADRID, CASTELLÓ, VILA REAL, PENYES)
- 4- ELS CAMPS DE FUTBOL (EL CAMPS DE MARTINET, ISMAEL I SANTA ANNA)
- 5- CD CATÍ Ó CF CATÍ- ESCUTS
- 6- DADES OFICIALS DE LA FEDERACIÓ VALENCIANA
- 7- LES INSTAL·LACIONS ESPORTIVES DE SANTA ANNA
- 8- PRIMERS ANYS (DE 1939 A 1955)
- 9- INAUGURACIÓ DEL CAMP DE MARTINET (16-08-1955)
- 10- DE 1955 A 1973
- 11- INAUGURACIÓ DE LES INSTAL·LACIONS ESPORTIVES DEL SANTA ANNA (1972)
- 12- INGRÉS EN LA FEDERACIÓ VALENCIANA (1973-74)
- 13- EL CATÍ EN TERCERA REGIONAL VALENCIANA (1973-74- 1984-85)
- 14- EL CATÍ EN SEGONA REGIONAL VALENCIANA (1985-86- 1992-93)
- 15- ESTRENA DEL NOU CAMP DE GESPA
- 16- ASCENS DE L'EQUIP A PRIMERA REGIONAL (TEMPORADA 92-93)
- 17- EL CD CATÍ EN PRIMERA REGIONAL (1993-94- 2010-2011)
- 18- L'ASCENS A PREFERENT (TEMPORADA 2010-2011)
- 19- UNA TEMPORADA EN PREFERENT (2011-2012)
- 20- DESCENS A PRIMERA REGIONAL
- 21- EL CD CATÍ DE NOU EN PRIMERA REGIONAL (TEMPORADA 2012-2013)
- 22- PRESIDENTS I TÈCNICS
- 23- CAPITANS DE L'EQUIP
- 24- MÀXIMS GOLEJADORS
- 25- ESPONSORS DEL CD CATÍ
- 26- EL TROFEU DE L'AVELLÀ DE FUTBOL
- 27- ELS SOCIS
- 28- ACTIVITATS PER A SUBVENCIONAR EL CD CATÍ
- 29- LA CANTERA CATINENCA
- 30- VISITANTS CÉLEBRES DEL SANTA ANNA
- 31- EQUIPAMENTS
- 32- PLANTILLA ACTUAL- EQUIP DIRECTIU I TÈCNIC
- 33- L'EQUIP FILIAL
- 34- L'ESPORT ESCOLAR
- 35- EQUIPS JUVENILS CE "ALT MAESTRAT"
- 36- LA WEB DEL CD CATÍ
- 37- ENTREVISTES
- 38- CRONOLOGIA
- 39- AGRAÏMENTS

1- PRÒLEG

El llibre que teniu ara al vostre abast l'ha escrit una persona enamorada del futbol i del CD Catí. També una persona que es preocupa per Catí i la seua cultura en general.

Quan fa uns mesos vaig exposar públicament la idea de publicar la història del futbol a Catí sóc conscient de que vaig crear nombroses expectatives que ara em preocupa molt de no poder satisfer.

En un principi he canviat el títol d'*Història del CD Catí* pel de *El futbol a Catí (1955-2013)*. Les històries solen ser més partidistes i farragoses. El segon títol és menys pretensions. No compromet a tant i es correspon millor als meus objectius.

Es tracta no obstant de fer un estudi del club esportiu de quasi seixanta anys amb materials molt reduïts, de vegades poc representatius, i que sovint la qualitat fotogràfica deixa molt que desitjar.

Degut a que el treball de completar tota la història del CD Catí pot ser llarg i les expectatives creades poden enfonsar-se he decidit de dividir en tres parts el conjunt del llibre del futbol a Catí (1955-2013):

- 1er. llibre: El futbol a Catí (1955-1974)
- 2on. llibre: El futbol a Catí (1974-2000)
- 3er. llibre: El futbol a Catí (2000-2013)

D'aquesta manera estic ara mateix en condicions de poder avançar el contingut del primer llibre que abraçaria des de la inauguració del camp de Martinet (1955) a la temporada en que el club ingressa per primera vegada en la Federació Valenciana de Futbol (temporada 1973-1974). He afegit al final unes entrevistes al president actual del CD Catí, al primer president i a jugadors històrics del CD Catí.

La segona part del llibre abraçaria la resta dels anys del segle XX

La tercera i darrera part inclouria les temporades del segle actual, XXI. En particular hi hauria un estudi exhaustiu de les tres darreres temporades, la 2010-2011 (primer ascens a preferent), la 2011-2012 (temporada en preferent) i la temporada 2012-2013 (segon ascens a preferent).

Espero que la publicació d'aquest primer llibre sobre la història del futbol catinenc siga un motiu de satisfacció per a tots els aficionats i servisca com a motivació per a que tots els exjugadors i aficionats us impliqueu més en aquest llibre i per a que més endavant la història pugua concloure satisfactòriament.

2- INTRODUCCIÓ

Si haguérem de destacar un esport entre tots els practicats al nostre poble de Catí al llarg dels segles passat i l'actual, sense cap mena de dubte el futbol seria l'esport escollit.

La pràctica del futbol a Catí no es pot separar dels demés pobles de les comarques del Maestrat i dels Ports, com Vilafranca, Benassal, Albocàsser, Sant Mateu, Traiguera, Xert, etc.. Segurament que el futbol començaria en tots aquests pobles abans de la mateixa Guerra Civil.

L'adveniment de la desfeta bèl·lica (1936-1939) i les dures conseqüències en la postguerra van paralitzar tota l'activitat esportiva.

L'activitat esportiva en general i futbolera en particular es va reprendre cap a mitjans dels anys 40. Sobre tot a l'estiu s'organitzaven partits amistosos entre els pobles veïns i entre els joves i vells del poble i en el que també podia participar alguns dels estieujants al Balneari de l'Avellà.

Les primeres activitats esportives es van localitzar al Camp de Martinet per a canviar cap a l'any 1948 al Camp d'Ismael, retornar de nou al Camp de Martinet abans de passar ja definitivament a les instal·lacions actuals situades en la partida de Santa Anna, com més endavant comentarem.

Hem dividit la història esportiva del CD Catí en èpoques:

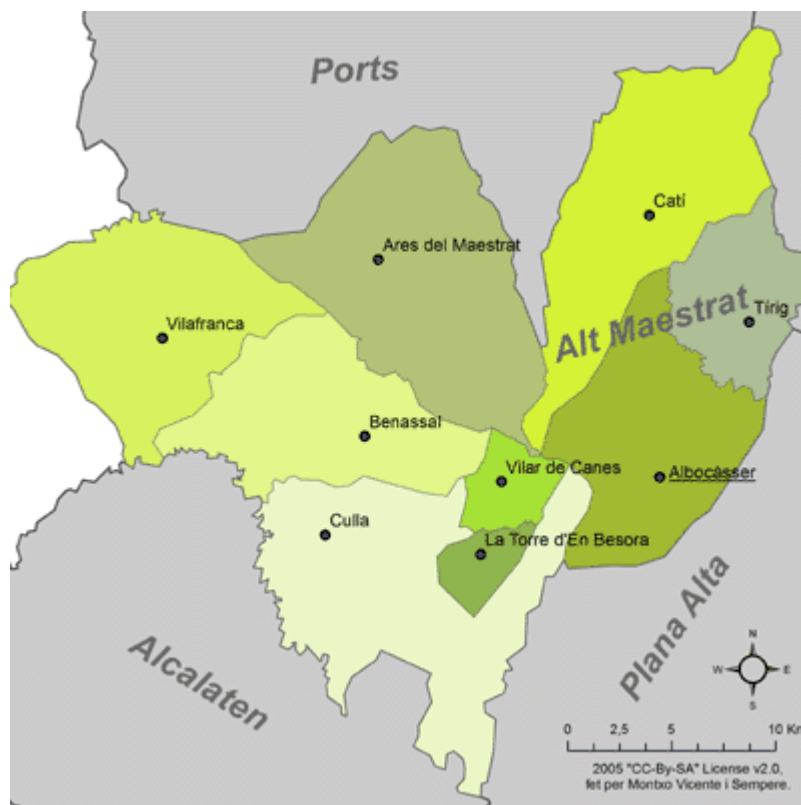
- La d'abans de la inauguració del Camp de Martinet (1939-1955)
- La que va des de la inauguració del Camp de Martinet a la inauguració del Camp de Santa Anna i l'ingrés en la Federació Valenciana de Futbol (1955-1973)
- La de la competició del Catí en 3ª Regional (1973- 1985)
- La de la competició en 2ª Regional (1985-1993)
- La de la competició en 1ª Regional (1993-2011)
- La de la competició en Preferent (temporada 2011-2012)
- La de retorn a la competició de 1ª regional que enllaça amb el temps actual (a partir de 2012)

Res més lluny de la nostre intenció la de comparar les diferents èpoques assenyalant quina fou millor o pitjor. Cadascuna va ser la millor en el seu temps i d'acord amb les seues circumstàncies. D'altra banda amb l'ingrés de l'equip en la Federació Valenciana de Futbol i la construcció d'unes modernes instal·lacions esportives en Santa Anna amb un nou camp de gespa resulta clar que van augmentar considerablement el número de partits al llarg de l'any i el número d'ocasions per a poder gaudir d'aquest apassionant esport del futbol en directe.

3- EL FUTBOL A LA COMARCA

El poble de Catí recentment s'ha inclòs en la comarca de l'Alt Maestrat. Històricament però, mai Catí ha format part de la comarca de l'Ordre de Montesa. Quan l'any 1317 es crea aquesta ordre substituint l'antiga Ordre del Temple s'organitza en castells, el

Castell de Peníscola, Cervera, Coves, Ares, Culla. A cap d'aquests castells va pertànyer històricament el poble de Catí que sempre es va integrar en el Castell de Morella i per tant en la comarca dels Ports.

Mapa de l'Alt Maestrat

Encara que legalment Catí forma part de l'Alt Maestrat amb els pobles d' Ares, Benassal, Culla, Torre d'En Besora, Vilar de Canes, Tírig, Vilafranca i la capital, Albocàsser, el cert és que les relacions esportives han sigut tant intenses o més amb els pobles del Baix Maestrat (Xert, Sant Mateu, Traiguera, Vinaròs, Benicarló, Salzedella, etc...) que amb els pobles de l'Alt Maestrat.

A tots els pobles de la comarca podem considerar de que van començar les activitats futboleres després de la Guerra Civil. Si en algun poble hi va a haver alguna activitat esportiva prèvia a l'any 1936 aquesta va deixar de practicar-se amb l'inici de la lluita fratricida. Molts dels joves van ser reclutats a files interrompin-se les activitats que no retornarien fins l'any 1939 amb la lluita civil superada encara que, amb la postguerra, la competició no es regularitzaria fins ben

avançada la dècada dels quaranta i fins i tot en plena dècada dels cinquanta. En Catí l'any 1948 s'inicien les activitats esportives al camp d'Ismael.

L'equip que inaugurà el Camp de Martinet l'any 1955 va ser el Vilafranca. El Vinaròs va ser el que va inaugurar el camp del Santa Anna. Aquests dos equips juntament amb el Sant Jordi, Benassal, l'Albocàsser, el Xert, Sant Mateu i el Traiguera han sigut els rivals clàssics del CD Catí al llarg de la seua història esportiva tant en Catí com fora del nostre poble i als que el nostre equip ha tingut sempre més ganes de competir i de guanyar.

Altres equips amb els que el Catí ha competit encara que pot ser amb no tanta rivalitat han sigut el Morella, Tírig, La Jana, Canet (el Catí va inaugurar el camp antic del CF Canet), l'Atzeneta, Benlloch, etc...

Al llarg de la història del CD Catí alguns jugadors de la comarca futbolísticament parlant han defès els colors del nostre equip i també alguns jugadors

catinencs, no tants, han reforçat altres equips, principalment al Xert, Benassal i Vilafranca.

CF Xert (Temporada 1972-1973) reforçat amb els catinencs Guerola, Mingo i Emiliano (Raúl, d'entrenador)

Barberet, porter del CD Catí debutà l'any 1967 contra el Traiguera, fins la temporada 84-85. Entre mig va estar dos temporades al Xert (71-72 i 76-77) i una temporada al Benassal (77-78). Vicent Puig "Mingo" marcà el gol de la final de Traiguera. Emiliano Sanjuán després de la temporada de Xert va estar una amb el juvenil del CD Castelló.

CF Traiguera (Temporada 1972-73) reforçat amb Sagasta i Manuel de Pelat amb Campos i Pedro Vidal.

CF Xert reforçat amb els germans Garcia i Barberet (Temporada 1976-1977)

30-04-2004 (Eixarch visita el Santa Anna amb el Vila-real)

CF Vilafranca, reforçat amb el catinenc Iván Roca "Sagasta" (2006-2007)

Partit entre el Xert i el CD Catí entre veterans demostra una excel·lent amistat entre els dos equips malgrat haver disputat sempre partits intensos de competició i rivalitat.

La rivalitat amb el Benassal des de la cèlebre copa de l'amargura o copa del "canari" (juliol de 1970) sempre ha donat partits intensos, emocionants i competits. A més jugadors benassalencs i catinencs i tècnics han competit en els dos equips. Foto: UD Benassal amb Vicent Garcia d'entrenador (T. 1989-90)

Temporada 1989-90 (Vicent Roca, llavors president del CD Catí entregant la copa del trofeu l'Avellà a Juan de Pacalillo, capità de la UD Benassal) en la portada del llibret "Dos temporadas para la historia UD Benassal"

H. Eixarch i V. Garcia amb el Sant Jordi (Trofeu l'Avellà 2007)

4- EL FUTBOL A CATÍ

Tal com ja hem esmentat en la introducció el futbol a Catí previ a l'any 1936 es va paraitzar amb l'adveniment de la Guerra Civil.

Superada la guerra i la postguerra van començar les activitats esportives al Camp de Martinet. L'any 1948 les activitats esportives es van traslladar al Camp d'Ismael (veure l'apartat sobre els camps de futbol).

L'any 1955 va tornar l'activitat esportiva al Camp de Martinet fins la temporada 1973-1974 en que el futbol es va traslladar al Camp de Santa Anna, l'actual emplaçament.

Qualsevol carrer o plaça del poble era aprofitada per a realitzar activitats esportives. Així consten documentalment les partides de pilota valenciana, de pilota al pany o de futbol al trinet, carreró del Vent, Carreró de Miralles, Carrer i Pla Sant Roc, Placeta de l'Església i a les Places de Dalt i de Baix.

Respecte de l'afició dels catinencs al joc del futbol daten ja de principi de segle quan l'any 1899 el Sr. Gàmper fundà el Futbol Club Barcelona. En 1902 es fundà el Madrid FC (actualment Real Madrid) i l'any 1919 el València CF.

Futbol Club Barcelona (Barça)

Real Madrid

Són els tres clubs de futbol que majoritàriament han estat i estan encara avui en dia de forma clarament majoritària en el cor dels aficionats catinencs. Els tres equips tenen èpoques daurades en la que han aconseguit nombrosos trofeus nacionals (Lliga i Copa) i internacionals (Copa d'Europa, Recopa i més recentment la Champions League) que han contribuït a mantenir i fins i tot a incrementar el número d'aficionats i el sentiment envers els seus colors.

L'any 1922 es crea el CD Castellón un altre dels equips amb més solera provincial que va aglutinar alguns seguidors catinecs sobre tot les temporades en que el Castelló va competir en la Primera Divisió i en la que va arribar a quedar quart classificat de la lliga i finalista de la Copa del Rei (antiga Copa del Generalísimo).

València C. de F.

CD Castelló

Vila-real CF

Més recentment de forma antagònica al descens del CD Castelló un altre equip de la província, el Vila-real CF va prendre el relleu de l'equip de la Plana situant-se durant varies temporades en primera línia en la lliga nacional i competint amb notable èxit en competicions internacionals com la mateixa Champions League.

Són aquestos dos casos els del Castelló i el del Vila-real els únics que han aconseguit trencar en algun moment el predomini que els tres clubs històrics grans han exercit sobre les preferències de l'afició catinenca en tota la historia del futbol durant el segle XX i el que portem del segle XXI.

Damunt: Penyes del València i del Barça

Esquerra: Bar Borjo on fa uns anys es podia jugar a la travessa de futbol. En l'actualitat cal anar als pobles del voltant per poder dipositar una travessa. En el bar es donen cita gran número de seguidors madridistes els dies de partit de l'equip.

5- CD CATÍ Ó CF CATÍ

L'any 1973 es va inscriure l'equip a la Federació Valenciana amb el nom en castellà de "CLUB DEPORTIVO CATÍ". És a dir CD Catí.

En la Federació Valenciana de Futbol encara consta el nom oficial de "Club Deportivo Catí" (en castellà) per denominar a la nostra entitat. En canvi en els estatuts del club figura des de fa uns anys ja la denominació de Club de Fútbol Catí, denominació també en castellà i que es va adoptar per motius organitzatius ja que la normativa legal era més flexible amb aquesta segona denominació a la vegada que s'ajustava més a la identitat i a les activitats del club.

Caldria, en la meua modesta opinió de procedir a regularitzar també el nom del club en la Federació Valenciana de Futbol atenent a la realitat del poble de Catí, situat clarament en una comarca de parla valenciana i d'acord amb la Llei d'Ús i Ensenyament en valencià

De forma similar s'ha procedit en altres clubs esportius de la comarca que han valencianitzat el nom o en el mateix poble de Catí en la regularització en valencià dels carrers i topònims locals (Carrer Major, Plaça de Dalt, Carrer Llarguer, Pla Sant Roc, etc..).

El que resulta una incongruència és denominar al club com a "CLUB DEPORTIU CATÍ" que no és una expressió correcta ni en valencià ni en castellà.

Si és vol mantindre el nom en castellà és una cosa però si el que és vol es que el nom siga valencià el correcte seria "CLUB ESPORTIU CATÍ" o d'acord amb els estatuts, "CLUB DE FUTBOL CATÍ" (sense accentuar la paraula futbol i pronunciant-la com un mot agut no greu com en el castellà)

La realitat és de que el club catinenc la gran majoria d'activitats que realitza són exclusivament de futbol i no d'altres activitats esportives.

En aquest darrer sentit penso que seria més coherent i clarificador, d'acord amb la identitat i personalitat pròpia, anomenar al club tal com consta als estatuts i així l'identifiquen tots els catinencs i socis, com senzillament el Club de Futbol Catí. En forma abreviada, per tant, CF CATÍ

No obstant com que la denominació oficial del club és la de "CD CATI" en aquesta història del club mantindrem principalment aquesta denominació.

ESCUTS DEL CD CATÍ

Escut del CD Catí.- Escut situat sobre la tribuna del camp de Santa Anna. Fou un regal personal del primer president del CD Catí , José Roca. L'escut del poble de Catí fou adaptat a una planxa per Paco el ferrer i pintat per Manuel el pintor. Es va col·locar damunt de la tribuna, reforçant-lo contra la uralita amb tres contraforts metàl·lics i protegint-lo així del fort vent de cerç que sovint bufa per tota la zona. Això va ser abans de la inauguració del camp de futbol de Santa Anna el mes d'agost de l'any 1973. Més endavant amb motiu de la inauguració del Pabelló Poliesportiu i de la gespa del camp i de la visita del president de la Diputació, Carlos Fabra, l'any 1999, fou repintat ja que s'havia deteriorat la pintura de tot l'escut.

CARACTERÍSTIQUES DE L'ESCUT:

L'escut del CD Catí ha canviat de forma però substancialment manté els mateixos elements de l'escut de la Molt Lleial Vila de Catí. En la part

superior la corona reial com a símbol de que Catí va ser sempre una vila reial i no de cap ordre de Montesa o Maestrat. Les barres grogues i roges de la corona d'Aragó, el gos com a símbol de fidelitat i el baló de futbol en el centre de les barres com a símbol esportiu.

Escut del CD Catí en l'equipament esportiu dels futbolistes

Variant de l'escut de la tribuna

Escut en internet del CD Catí

Recreació de l'escut del CF Catí

6- DADES OFICIALS DE LA FEDERACIÓ

C.D. CATI		
Direcció:	C/ PAIS VALENCIA, 3	Competicions
Localidad:	CATI	1ª REGIONAL - GRUPO 1º
Provincia:	CASTELLON	
Club:	C.D. CATI	Equipació
Instalaciones:	CAMPO MPAL."SANTA ANA" -CATI-	PRIMER EQUIPAJE
Día de juego:	DOMINGO	Camiseta: BLANCA
Hora:	HORARIO OFICIAL	Pantalón: BLANCA
Estado:	EN COMPETICIÓ	Medias: BLANCA

7- LES INSTAL·LACIONS ESPORTIVES

CAMPO MPAL."SANTA ANA" -CATI-		
DATOS INSTALACIÓ	Equipo	EQUIPOS QUE LA UTILIZAN
Características		Modalidad Competición
CAMPO MUNICIPAL , CESPED NATURAL , FUTBOL-11	C.D. CATI	FUTBOL 11 1ª REGIONAL - GRUPO 1º
Direcció: C/ SANTA ANA, S/N.	C.F. VILLAR DE CANES	FUTBOL 11 2ª REGIONAL - GRUPO 1º
C.P.: 012513	C.F. L'ALT MAESTRAT PROMESSES	FUTBOL 11 2ª CAD.1 CASTELLO COCA COLA
Localidad: CATI	C.F. L'ALT MAESTRAT PROMESSES	FUTBOL 11 2ª INFANTIL GRUPO 1 -CASTELLON-
Provincia: CASTELLON		
Teléfono: 964409044		

Instal·lacions del Camp de Santa Anna després de 2010

8- ELS CAMPS DE FUTBOL

Qualsevol lloc dels carrers del poble era aprofitat pels més menuts per a iniciar-se en el món del futbol. En sortir per la vesprada de l'escola i després de berenar es reunien les colles a la Plaça de l'església per iniciar el clàssic partidet da cada dia. En aquest lloc on antigament també es jugava a la pilota al pany o al joc de la tella.. "un, dos, tres,...paret". Damunt de les lloses sepulcralcs estava el terreny de joc i les porteries una al pany de la Casa Badia i l'altra al mateix pany de la Capella de la Comunió davall de la mateixa Creu dels Caiguts.

Un altre lloc on també es solia jugar era el Carreró del Vent que separava la Casa de la Vila del Palau de Sant Joan situant-se les porteries una a cada cantó del carreró. Però qualsevol altre carrer o

indret del poble com les places valia per a pegar quatre xuts al baló.

Però els llocs especials per a jugar eren els camps de futbol. No tenim constança d'on es jugava en Catí a futbol abans de la Guerra Civil (1936-1939). Fixem el final d'aquesta lluita fratricida com el punt de partida del nostre estudi sobre el futbol a Catí. Al llarg d'aproximadament tres quarts de segle el futbol catinenc ha conegut tres camps. El de Martinet del Correu, el d'Ismael de Taudora i el de Santa Anna o de Fraïscó Borrós.

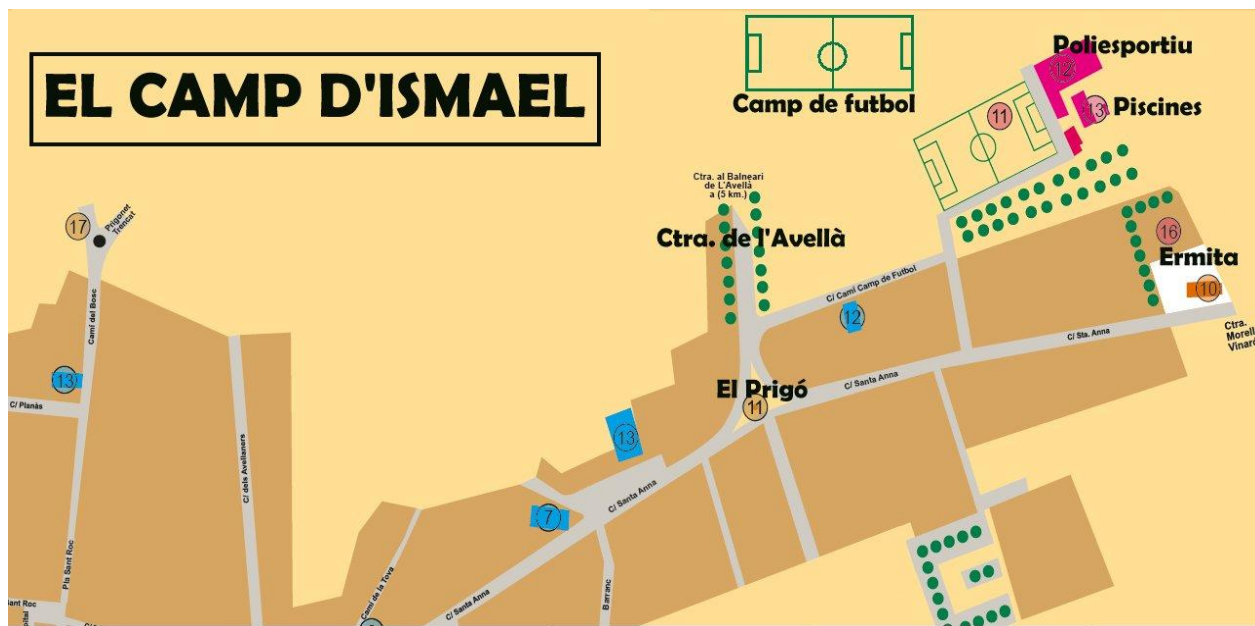
9- PRIMERS ANYS (1939- 1955)

No resulta gens fàcil de poder esbrinar la història del CD Catí des de la postguerra fins a la dècada dels anys cinquanta més quant tractant-se d'un club modest no disposa d'un arxiu documentat i tenim que recórrer a la memòria i a les fonts orals dels majors que per llei natural de vida van desapareixent. Una vegada superada la Guerra Civil podem situar el començament de les activitats esportives de l'actual CD Catí. Els primers anys en el Camp de Martinet del Correu, situat en una finca anomenada "El Planàs" al Camí del Bosc, a l'oest de

la població.

Sembla que després d'uns anys d'inactivitat cap a l'any 1948 el camp de futbol va canviar de lloc emplaçant-se en el Camp d'Ismael de Taudora, propietat actual de Francisco Querol, uns tres cents metres més amunt del Prigó de l'Avellà, a la dreta de la carretera que puja al Balneari en una finca des de la qual és visible al fons l'actual indret de les instal·lacions esportives modernes del club de Santa Anna.

EL CAMP D'ISMAEL DE TAUDORA

Situació del camp d'Ismael: Ctra. de l'Avellà a 300 m. Del Prigó de l'Avellà o de Santa Anna

Camp d'Ismael de Taudora (1948-1955). A la dreta Camp de Santa Anna (1973)

JUGADORS DEL CAMP D'ISMAEL

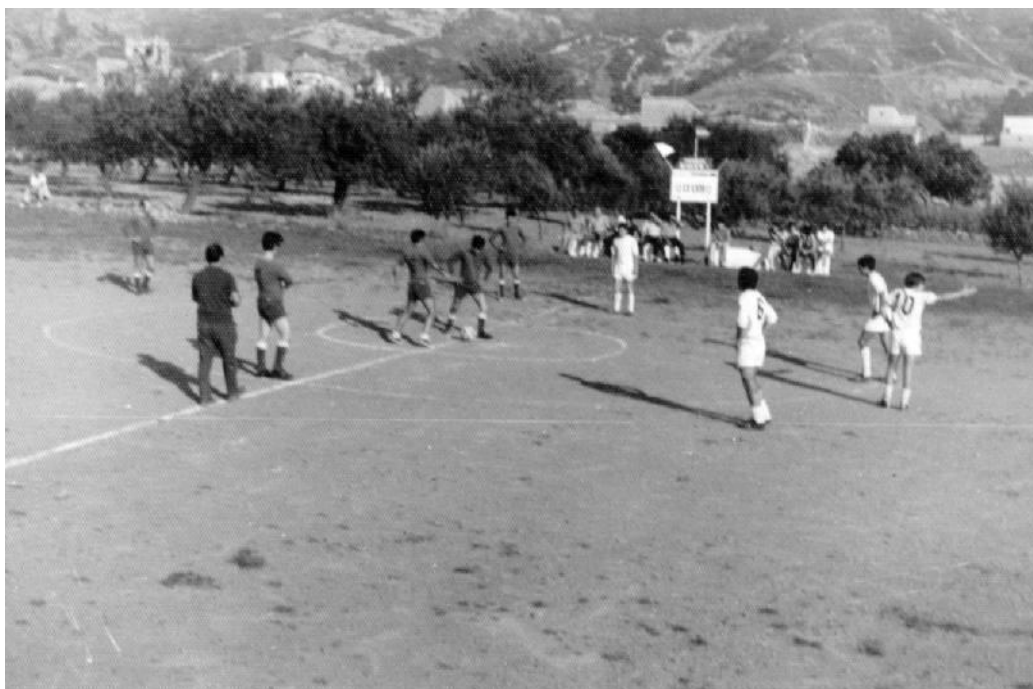

Futbolistes amb el metge D. Enrique Boldó.- Principi dels anys cinquanta (Foto Rafael Adell), al camp d'Ismael de Taudora- Pepe Sagasta, Pedro d'Amaro, Paco Canuto, Ferràs?, Aurelio Canuto, Rafael de Cento, Enrique Boldó, ?, Paco, ?, Eladio Salvador, Pedro de la Barberia?, Pepe mas d'Enferre

10- EL CAMP DE MARTINET (1955-1973)

El camp d'Ismael va estar funcionant set anys, des del 1948 al 1955 en que el futbol va retornar novament al Camp de Martinet. El propietari era Martin Garcia, més conegut com a Martinet del Correu pel seu ofici de carter, pare de Margarita, Manuela i Àngel. La finca, d'un jornal i mig d'ametlers

de secà, estava situada en la partida del Planàs al Camí del Bosch a dos cents metres del Pla de Sant Roc molt a prop d'on estava antigament el Prigó de la Passió abans de traslladar-se a l'actual emplaçament i que després de ser enderrocat per un llamp es convertira en l'actual Prigonet Trencat.

Partit al Camp de Martinet. El número 10 dóna les instruccions mentrestant l'equip contrari es disposa a sacar el baló de centre (possiblement un partit joves-vells ja que les dos camisetes semblen del CD Catí)

El Camp de Martinet més proper al nucli del poble que el d'Ismael va augmentar el número de jugadors que podien entrenar i competir quasi a diari a la vegada que facilitava la presència d'espectadors en els partits i fins i tot en els entrenaments. No hi havia però cap tipus de caseta per a guardar el material esportiu ni per a canviar-se o dutxar-se els jugadors.

Aquestos es canviaven a la Sala de la Vila, a l'antic ajuntament i es traslladaven a peu fins al camp de Martinet. Si algun dia en ple partit es posava a ploure la desbandada era general amagant-se els jugadors com podien en corrals esperant que passara la tronada per reprendre el partit de joc.

El primer president del CF Catí mostrant una trofeu davant del marcador patrocinat per Juan Segarra, propietari de Piensoes Raves, més endavant Piensoes Vigoran

El material esportiu i d'equipament era als principi molt rudimentari. Amb una pilota de futbol en cordons es jugava tot el partit. Si algú xutava amb força i la pilota es perdia lluny del camp, es parava el partit i calia anar a buscar l'esfèrica. Moltes vegades eren els propis jugadors els que tenien que anar. "Qui l'ha calada que la baixi", deien. Algun partit es va punxar la pilota i va acabar com "camot". No hi havia botes. Es jugava amb unes espadnyes que si erraves el baló i xutaves contra terra t'arriscaves a deixar-te l'ungler en el camp. Mitjançant el anys seixanta van començar a aparèixer els balons de cuir i les botes de reglament.

La competició en el Camp de Martinet en esta segona etapa va durar des de l'any 1955 a agost de 1973.

Cada any se li donava al propietari de la finca una quantitat econòmica en lloguer. Disposem d'un valuós document signat amb data 15 d'agost de 1972 en el que es lloga el camp de Martinet al CF Catí per la quantitat de 2.500 ptes. Es lloga per un any fins al 15 d'agost de 1973. El document està signat per Martin Garcia (propietari), per José Roca (president), Felipe Adell (secretari) i per Vicente Adell i Juan Roca (testics). Aquest document es la prova gràfica de que el camp de Martinet va funcionar operativament fins a l'estiu de 1973. Durant el mes de juliol d'aquest any es van arrencar les dues porteries del Camp de Martinet i també el marcador de gols, donat per "Piensoes Raves" i es van traslladar al Camp de Santa Anna abans de procedir a la seua inauguració oficial. Aquesta com més endavant veurem va tindre lloc el mes d'agost de 1973 (probablement el dia Sant Roc o un dels dos diumenges de les festes d'agost de 1973 (12 o 19 d'agost).

Després del cicle com a camp de futbol (1955-1973) el camp de Martinet va acabar venent-se en patis la majoria utilitzats com a solars de construcció en l'actual Carrer Planàs.

Es projectava construir un carrer des de la Sènia de l'Espigol, al Carrer dels Avellaners, passant pel Carrer Planàs i l'Era de Socarró però que no acabà de concretar-se i finalment fou desestimat el projecte.

En Cat. 15 de agosto de 1972

Comparecen:

Don Martí García Salvador de profesión "Cartero"
de estado casado mayor de edad; de la junta directiva
del "Club de Fútbol" arrendamiento de campo de
Fútbol de una finca sita en la partida Planas de
un jornal y medio canvi del Bosch con el arrien-
do de (Dos mil quinientas pesetas) [2.500pts.]

Este documento vale para un año
a partir de la fecha de hoy hasta el quince de
agosto de mil novecientos setenta y tres.

Siendo anulados los años anteriores que
se haya jugado deviendo hacer otro documento para
los años venideros si se volviere a alquilar.

Aquí lo declaro y si firmo ante los testi-
gos y otros en Cat. a quince de agosto de mil no-
vecientos setenta y dos.

El Propietario

El Presidente - El Secretario

Martí García

José Roca

Festigo

He [Signature]

Festigo

Juan Roca

INAUGURACIÓ DEL CAMP DE MARTINET (1955)

Com he dit abans l'any 1955 el futbol va retornar novament al Camp de Martinet celebrant-se la inauguració oficial en un partit contra el Vilafranca el dia 15 d'agost, dia de la Mare de Déu de l'Assumpció.

Inauguració oficial Camp de Martinet.- (15-08-1955). Foto de Juan Capsir. Sortida al camp del CD Catí encapçalat pel capità Eladio Roca (de Salvador)

José Gregorio, Montull, Juan, Juan Capsir, Florencio, Eladio, Paco, Colau, Enrique, Piguero, Pepet

Partit d'inauguració del camp de Martinet.- CD Catí i CF Vilafranca

Inauguració oficial del Camp de Martinet (15-08-1955).- Mercedes Pitarch i el capità del Catí Eladio i el del Vilafranca, Lluís Tena- Foto de Juan Capsir

Moment de la inauguració del camp per Mercedes Pitarch, germana d'Hermenegildo Pitarch (Foto de Juan Capsir)

Inauguració oficial del Camp de Martinet (15-08-1955).- Foto de Juan Capsir

D'esquerra a dreta són:

- 1.- Nati Adell Ferrando- 2.- Mercedes, la de Pitarch- 3.- Rosita, la ferrera- 4.- Amparito la de l'auto
5.- Pepita García (la mare de Paco Sanjuan)- 6.- Adela- 7.- Rosita, la llumera- 8.- Eduardo*

Alineació de les antigues glòries: Eladio, Florencio, Capsir, Juan, Montull, Barraques, Mas d'En Ferre, Vicent d' Anroig, Piguero, Colau, Paco, metge Xert

Com ja es pot apreciar d'aquesta segona etapa que comença l'any 1955 amb la inauguració del Camp de Martinet disposem ja d'algunes fotografies i dades més concretes. A poc a poc es va

ja perfilant el que seria l'actual entitat anomenant-se una junta directiva amb un president, secretari i una llista de socis.

DEL CAMP DE MARTINET AL DE SANTA ANNA

En aquestes dos dècades aproximadament les activitats del club al camp de Martinet són esporàdiques, concentrades principalment els diumenges i festes de l'estiu.

Els jugadors es canviaven a la Sala de la Vila o l'antiga casa dels Montserrat, propietat que de la Farola va passar a la família Borjo i als actuals propietaris, de la família de Sacaries de Pubill. Des del mateix centre del poble pujaven al camp de Martinet a peu per a fer l'operació contrària quan el partit finalitzava. No hi havia cap tipus

d'instal·lacions, ni vestuaris. Si a meitat partit començava a ploure no hi havia cap tipus de caseta on resguardar-se de la pluja. Tampoc per a descansar a la mitja part dels partits. Sense dutxes ni serveis higiènics els jugadors es rentaven a la mateixa font o a les basses.

Per a que els jugadors pogueren refrescar-se o recuperar-se de l'esforç realitzat els directius del club pujaven dos caixes de refrescs (de llimonades o gasoses de Barreda "3B" i dels recordats "Nicks" de casa Roc). Els jugadors sempre en deixaven un culet per a la canalla de xiquets que recelosos estaven a l'aguait.

L'àrbitre era una persona del poble com José de Laura o Ferreret o un dels mateixos jugadors de futbol.

Montull, Vte. Maties, Murria, Piguero, Bono, Juan de Pellejo, Raúl, Juan Capsir, Juan Segarra, V. Capsir, Enrique, Vicent, Barraques

?, Vicent de Regina, J. Capsir, Piguero, Manuel de Sabater, Joaquín Adell, V. Capsir, Enrique de Quelo, Montull, Vicent, Barraques, Dámaso (massatgista)

José M^a, Remisio, Paco, Raúl, Bono, Vicent, Pellejo, Juan Segarra, Piguero, Paco, Montull, V. Capsir, Enrique, Juanin Murria, V. Capsir, Barraques

J. Capsir rebent una copa donada per la família Murria

Vicent de Rafaela, Piguero, Vicent d'Anroig, José de Marta, Paco Patricio (Inauguració del antic camp del Canet, darrers anys dècada dels cinquanta)

Vicent de Rafaela, Paco, Patricio, Casimiro, José, Piguero (Inauguració antic camp del Canet)

Camp actual del CF Canet: "Les Comes"

11- DE 1955 A 1973:

Anys seixanta- Montull, Colau, Juanito, Paco, Juan, Pedro d'Amaro, Vicentet de Pubill, Enrique, Pepito, Remisio, José de Laura, Paco, Saletes, Piguero, José, M. Rubio, Romaldet, J. Guerola, Vicente, Paco, José Daniel, Paco Laura, Pepito (Partit joves-vells)

Vicent de Rafela, Paco de Laura, Piguero, Paco Patricio, Remisio, Aurelio, Romualdo, Barberet, José de Laura, Enrique, Colau, Damaset (masajista)

Una foto de la mateixa época que l'anterior amb Vicent, José Daniel, Piguero, Vicent d'Anroig, Paco, Barberet, Casimiro, Vicent de Pubill, Traiguerí, Vicente Joaquina, José, Manuel el Ros (Inauguració camp del Canet) (0-1)

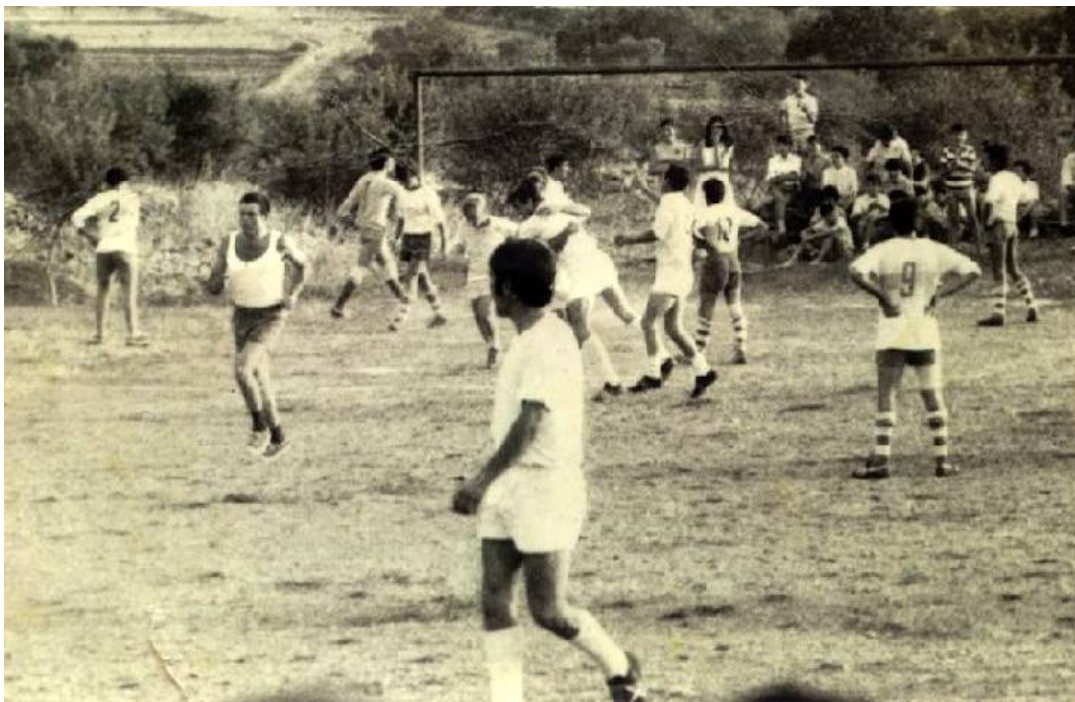
Vicent de Rafaela, José Daniel, Pco Laura, Juanito Taudora, Piguero, Barberet, Ramiro, Manuel, Villarroya, Vicente, Paco Patricio

Estiu de 1968.- José Mª Sagasta, Vicent Roca, Juan de Duvigis, Ramiro, Juan José de la Figuera, Aguilar d'Almenara, Felipe, Vicentin, Manuel, Paco Martí, Paco Segarra, Ignacio Murria (Catí- 7- Equip de Castelló- 0)

Eladio Maties, Vicent de Buson, Yuste, Paco Guerola, Manuel Monfort, Pepe Nati, Paco Rafaela, Virgilio Celma, Paco Segarra, José Mª Sagasta, Ignacio Murria (Estiu-1969)

Camp de Martinet.- José de Laura d'àrbitre sembla dirigir-se al centre del camp mentrestant els jugadors abracen a José Mª Sagasta, autor del gol (Foto de José M^a) Juanin, Paco Rafaela.. i d'altres no identificats

Maties (porter), Virgilio, Ramiro, José Daniel, Vicent Roca, Barberet, Manuel de Pelat, Romaldet, Manuel Monfort, Pepe de Nati, Paco Cinta (Camp de Vilafranca)

El capità, José Daniel Sanjuán replegant la copa "Borxo" de mans de Mari Carmen (Agost de 1965)

Vicente Adell, Vicent de Patrício, Ramiro, Paco Patrício, Pepito Piguero, Guerola, José de Laura, Romaldet, Manuel Adell, Joaquinet de Florencio, Vicent de Joaquina, Julio Villarroya.

¿, Paco Segarra, José Mª Sagasta, Paco Rafaela, Vicente Adell,
¿, Juanin, Manuel Adell, Julio Villarroya, ¿, Paco Muñoz

Juan Barreda, Ramiro, ¿, Julio Villarroya, Dolcet

Vicent Adell I Julio Villarroya

Julio Villarroya i Dolcet (Villafranca)

Vicent Adell i Julio Villarroya als antics vestidors del Santa Anna

Julio Villarroya al Camp de Martinet

Julio Villarroya

TROFEU D'ESTIU DE 1970

Durant estos anys van començar a organitzar-se els trofeus d'estiu amb una gran afluència de públic comarcal i propiciant autèntics esdeveniments esportius.

El Catí va participar durant l'estiu de 1970 en un trofeu de futbol amb l'Albocàsser, Benassal, Vilafranca, Atzeneta i Benlloch quedant després de jugar el darrer partit contra el Benassal (2-3) en segona posició del trofeu . (Veure aquest trofeu en fotografies i la cèlebre anècdota del "canari" i la copa de sotscampió).

Juliol de 1970 (Albocàsser-2- CD Catí- 3). Manolo, José Daniel, Virgilio, Paco, Monfort, Pepe Nati, José M^a, Paco Segarra, Julio Villarroya, Paco Rafaela, Vicent Roca, José Roca (president)

José de Laura, Vicent de Patricio, Pepe Nati, Virgilio Celma, José Mª Sagasta, Ramiro, Paco Patricio, Juan de la Figuera, Vicent de Mingo, Juan Francisco Guerola Raúl (entrenador) Manuel Adell, Paco Guerola, Paco Segarra, Julio Villarroya, Paco Rafaela, Vicent de Buson, Manuel Monfort (19 de juliol de 1970- Catí- 1- Albocàsser-0) Foto de Paco Segarra (Equipament esportiu donat per Raúl Ferreres)

Juliol 1970 (Benassal-2- Catí- 3). Manuel Adell, Patricio, Pepe Nati, Sagasta, Pellicer, Campos, Mike Alonso (germà de Pichi Alonso), Carlos, Paco Segarra, Julio Villaroya, Audilo, Virgilio. En el partit d'anada Catí-1- Benassal-3

Copa de la amargura: 1970

La copa de subcampió guanyada pel CD Catí en el torneig de l'estiu de 1970 es recordada com la copa del canari.

El partit final entre el Benassal i el CD Catí fou arbitrat per un singular personatge benassalenc apodat "Canari". Encara que l'àrbitre va agranar cap a l'equip local tot el que va poder, el CD Catí que s'havia reforçat per guanyar el partit amb cinc jugadors no catinencs acabà per imposar-se en el resultat final del partit (2-3). La copa, no obstant se la va endur el Benassal per millor golaveraje ja que en Catí havia guanyat per 1-3, partit que ja va ser objecte un poc de burla dels benassalencs que a la vegada van vengre l'any anterior que el Catí es va imposar en Benassal. El CD Catí va obtenir el subcampionat.

Al cap d'uns dies de celebrat el partit, el president del CD Catí va rebre un extrany paquet que contenia una xicoteta copeta amb base de tap de suro de garrafa d'aigua de Benassal i feta de llanda amb un text escrit a mà que deia: "La copa de la amargura. Subcampeón. Recuerdo del árbitro. Benassal- Catí". Encara que el propòsit de burla era evident, s'agafà la broma amb bon humor i el president, José Roca, encara la guarda com a record. Els catinencs van respondre a la broma trametent a Benassal una gavieta amb un canari.

Barberet, Buson, Monfort, Juanin Julio, Virgilio, José Manuel, Sagasta, Pepito, Capsir, Eixarch

Una foto del 16 d'agost de 1970 (partit joves-vells)

Vicent de Rafaela, Ramiro, Yuste, Ignacio,?, Paco, Pepito, Villarroya, Paco, Carlos, Vicent de Joaquina. Equip dels veterans del dia 16 d'agost de 1970 (Foto d'Alfredo Roca)

Era costum el dia Sant Roc (16 d'agost), a l'endemà del dia de la Mare de Déu i abans del dia de Sant Cristòfol realitzar un partidet entre els joves i els vells o veterans del CD Catí. Més recentment el dia 15 d'agost acostumava a relitzar-se la presentació oficial de l'equip contra un conjunt de prestigi comarcal o provincial.

JF Guerola, M. Monfort, J.Sales, M. Guerola, F. Querol, M. Vaquer, E. Salvador, J. Barreda (m), F. Guerola, V. Puig, V. Capsir, JM Adell, F. Eixarch (20-09-1970)- Partit contra el juvenil de la Jana (8-0)- Àrbitre: F. Segarra

Felipe, M. Puig, J. Sales, E. Beltrán, JM. Adellm F. Eixarch, J. Garcia, E. Sanjuán, V. Garcia, JD. Sanjuán, M. Puig, A. Marin (Juvenil: Cati- 7- Sant Mateu- 1) (1970)

JF. Guerola, J. Sales, ?, F. Eixarch, J. Barreda, JM. Adell, A. Moliner, E. Salvador, JD. Sanjuán, E. Sanjuán, V. Garcia, A. Sales- Equip juvenil (1971)

JD. Sanjuán, F. Segarra, M. Monfort, Paco R., JM. Roca, I. Murria, Ramiro, J. Querol, E. Galindo (secretari), V. Roca, V. Celma, E. Sanjuán, Juanin (Partit joves-vells, 16-08-1971)

Eladio Maties, Vicent de Joaquina, Piguero, Duvigis, Manuel, Ramiro, Vicent de Rafaela, Villarroya, Juan del Molií, Pepito del Gin, Paco de Rafaela (16 d'agost de 1972- Partit joves-vells al camp de Martinet)

Partit entre joves i vells (16 d'agost de 1972)- Guerola, Vicent, Patricio, Paco Eixarhc, Capsir, Sanjuán, Virgilio, Pepe, Ernesto, Vicent Puig, José Manuel, Emiliano (Camp de Martinet)

Eladio, José Daniel, Eixarch, Sagasta, Monfort, Juanda, Virgilio, José M^a (xiquet), Buson, Ernesto, Barberet, Pepito, Emiliano, paco Rafaela, José Manuel, Vicent Garcia (Santa Magdalena Catí)

Catí- Càlig

José Mª Roca, capità del CD Catí

LA FINAL DE TRAIQUERA (15-08-1973)

La famosa copa de la final de Traiguera (15-08-1973)

L'estiu de 1973, el CF Traiguera federat per primera vegada durant la temporada 1972-73 i que s'havia reforçat fitxant a dos jugadors catinencs, José Mª Roca "Sagasta" i Manuel Adell "de Pelat", organitzà el "Primer Trofeo Ayuntamiento de Traiguera". La

normativa del trofeu, similar a la que després es va inspirar la del trofeu de L'Avellà, contemplava de que els equips participants en el trofeu s'enfrontarien al club local, en aquest cas el CF Traiguera i que arribarien a la final els dos clubs amb millors resultats obtinguts contra l'equip anfitrió del trofeu. Aquesta especificava que la final hauria de disputar-se dintre de les festes d'agost traiguerines.

Les dades en que es va jugar aquest torneig foren els dies 8, 15, 22, 25 i 29 de juliol en que es van enfrontar al CF Traiguera els equips del Catí, Atzeneta, Santa Bàrbara, Sant Mateu i Vinaròs (amateur).

El reglament establia una compensació econòmica de 20 ptes. per quilòmetre com a despeses de desplaçament.

No hem aconseguit esbrinar els resultats dels altres equips en el seu enfrontament previ contra el CF. Sabem que el Catí es va enfrontar contra l'equip anfitrió i que va obtenir un dels dos millors resultats per a classificar-se per a la final. Hi ha discordances amb el resultat obtingut contra l'equip traiguerí. Uns jugadors opinen que el resultat va ser el d'empat a u (1-1). D'altres jugadors creuen que el Catí va guanyar per 0-1 i que fins i tot se li va anular un altre gol. Entre aquesta darrera opinió és significativa la del porter catinenc, JF. Guerola, que ens transcriu de que ell no recorda que li marcaren cap gol. En canvi els aficionats traiguerins recorden el partit com de resultat final amb equilibri en el marcador (1-1).

Final del trofeo de Traiguera- Catí-1- (V. Puig)- Sant Mateu- 0 (15-08-1973) (Veure alineació en següent foto)

En qualsevol cas, siga el resultat que siga, l'important és que el CD Catí es va classificar per a la final contra el Sant Mateu.

Ha costat però finalment s'ha aconseguit esbrinar la data exacta de la final de Traiguera. La clau ha segut les jovenetes, reina i primeres dames traiguerines, que entreguen al final del partit la copa a José Mª Roca i que són la reina, Adela Mezquita Pipió, i les

dames, Rosa Bort Cabanes i Margarita Vargas Altamira.

La final va tindre lloc el dia 15 d'agost, dia de la Mare de Dèu de l'Assumpció i en el cor de les festes patronals de Traiguera. Hi ha diverses versions que corroboren aquesta data a banda de la de la reina i dames traiguerines que hem abans ja esmentat. Francisco Segarra, catinec, guàrdia cecil de professió, ens compta de que aquest dia ell va anar a

desenvolupar el seu treball al camp del Xert i que coincidia amb la final de Traiguera. Tenim d'altres testimonis com els Vicente Adell, d'Alfredo Roca i Mª Elisa Eixarch, prou concrets i clars, que no anem ara a detallar per no estendre massa aquest relat. Faltava la prova definitiva que ha permès localitzar les dades de la final en el llibre de "El futbol a Traiguera" de Manolo Villalta (facilitat per José Mª Roca "Sagasta")

Barberet, Patricio, Eixarch, Pellicer, Antón Virgilio, Eladio, Vicent Puig, Ernesto, Emiliano, Sagasta, ...Monfort

Partit de la final guanyada pel CD Catí en Traiguera, un dels més recordats (1973)- Sant Mateu- 0- Catí-1 (Gol de Mingo). Eliminatòria- Traiguera- 1- Catí- 1

Al gran nombre d'aficionats catinencs i de santmatevans que es van traslladar en massa al camp de "Les Sorts" es van unir els aficionats traiguerins creant-se un extraordinari ambient. Durant el partit, l'afició del Traiguera, siga per alguna fricció del partit previ de classificació, siga per rivalitat o per donar suport a l'equip que creïen més dèbil, es va decantar clarament a favor de l'equip santmatevà.

El CD Catí i el Sant Mateu es van reforçar de cara a la final amb jugadors d'altres pobles. No ho sabem de l'equip santmatevà per el CD Catí es va reforçar al menys amb tres jugadors de prestigi (Antón, Pellicer i un altre)

El partit fou molt competit. El Sant Mateu tingué l'oportunitat d'avançar-se en el marcador en una pena màxima però el porter catinenc, JF. Guerola va aconseguir deturar el penalti. En la segona part el Catí fou superior i Vicent Puig "Mingo" aconseguí el gol de la victòria. Per cert aquest darrer jugador a les acaballes del partit fou expulsat i a meitat de la dutxa, acabat el partit, sortí "a tota paleta" per a

estendre la traca que els aficionats catinencs portaven ja preparada per si, tal com es preveïa, el nostre equip, que era favorit, guanyava la final. Encesa la traca, el tro final va explotar al costat del rams de flor que les dames traiguerines van portar per homenatgear als equips finalistes. El ram de flors amb la detonació va deixar d'existir com a tal i l'afició del traiguera, santmatevanà durant el partit, ho va interpretar com un gest hostil que va tardar anys en poder estomegar.

Així ens ho compta literalment el goleador del partit, Vicent Puig, familiar i carinyosament conegut com "Mingo":

" ... Estava pel mig del camp i Miliano em dona un passe llarg al "hueco. Me'n vaig de tots els defenses i quan entro al borde de l'àrea li pegue una punterà i entre per tota l'esquadra. Después seguim el partit i quan faltaven deu o dotze minuts mos peguem jo i el central i l'arbit ens expulsa als dos. Vaig a la caseta. Me dutxo i quan estava dutxant-me m'entra el sinyor Sacaries en un fardo que no sabia el que era. Obric el fardo i me veig traca. Me fico els pantalonets i

descalç conforme anava i sense camiseta arranco a córrer al mig del camp i estaven acabant de donar-li el ram de flors a José Mª Sagasta que era el capità. No sé qui va encendre la traca. Jo tiro la traca per en

terra. El tro explota damunt del ram de flors i buuuuummm!!!! i vam guanyar als de Traiguera i al Sant Mateu...”

José Mª Roca (Sagasta), el capità recollint el trofeu guanyat en Traiguera (15 d'agost, 1973) de mans de la reina de festes Adela Mezquita Pipió i les dames Rosa Bort Cabanes i Margarita Vargas Altamira

El Catí, com a brillant campió del Primer Trofeu "Ajuntament de Traiguera" s'emportà una copa a més d'un premi en metàl·lic, atorgat per l'ajuntament de Traiguera de cinc mil pessetes, mentre que el Sant Mateu que fou el subcampió s'emportà el trofeu que patrocinava la "Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Castellón" i un premi en metàl·lic de dues mil pessetes.

Com a conclusió dir de que la copa guanyada brillantment pel CD Catí, la més important de la seua història, se la van endur al nostre poble. Va estar durant anys exposada al públic però a hores d'ara ignorem on es troba ubicada. Alguns la recorden en el bar Borjo, d'altres en el teleclub, actual ajuntament nou, d'altres creuen haver-la vist algun temps en el ball. El fet és que està deslocalitzada.

Es troba en falta un lloc del club o de l'ajuntament, una sala o moble de trofeus on s'haurien pogut posar els trofeus aconseguits pel CD Catí i que són pocs i per tant amb més cura s'haurien d'haver tractat. Ens referim a la copa de campió de Traiguera, la de subcampió de Benassal (no la de 1970, la del canari, sinó la d'una anys després en que fou campió el Borriol en final contra el Catí, 3-1), la copa donada pel bar "Borxo", etc. També s'haurien pogut adjuntar en aquesta sala les copes simulades dels ascensos del CD Catí de 1993 a 1ª Regional i 2011 a Preferent. També s'haurien pogut guardar per exemple els cartells de les 37 edicions del trofeu l'Avella i una exposició fotogràfica de la història d'aquest meravellós club.

EL CAMP DE SANTA ANNA

EL CAMP DE SANTA ANNA

El Camp de Martinet situat al Camí del Bosch es va quedar menut així que l'ajuntament de Catí, sent Argimiro Roca l'alcalde, va decidir cercar un altre lloc més idoni per a ubicar unes instal·lacions com les que el poble es mereixia. Es van examinar altres opcions com la de l'Era de Maties però el bancal de Francisco Blasco, pare de Pepita i sogre d'Eladio de

Mateu va ser finalment l'opció escollida per la corporació municipal. Es va tindre que ampliar un estret caminet per a facilitar l'accés i per a sufragar les despeses (300.000 ptes) es va fer loteria que es va repartir a la venda pels catinencs del poble i els residents fora.

Lloc de la partida de Santa Anna on es va construir el camp (1973) sent Alcalde Argimiro Roca

El bancal el va comprar l'ajuntament per 300.000 ptes. a Francisco Blasco (exalcalde)

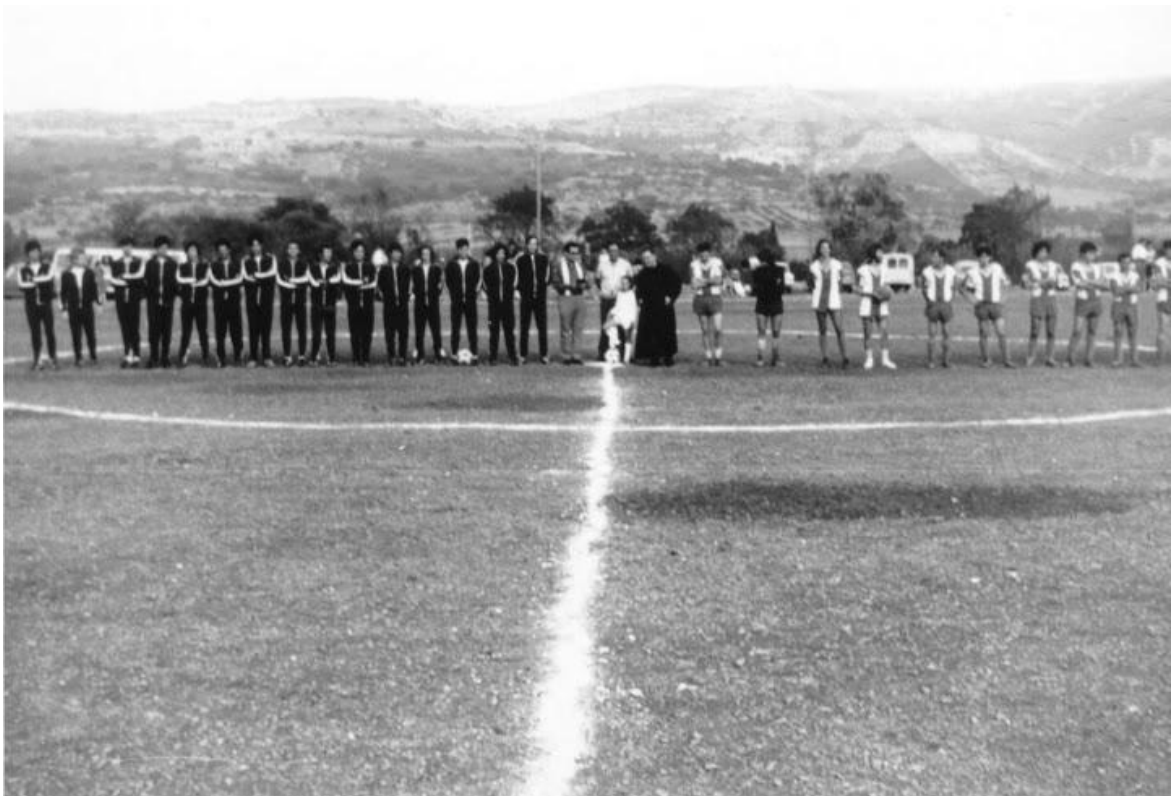

Camp de Santa Ana, inaugurat el 16-08-1973. Dimensions de 95m x 57 m. Capacitat: 300 espectadors (asseguts) 500 espectadors (de peu). Publicitat Vigoran (porteria sud)- Caixa Rural (Tribuna)

Modernes instal·lacions del Camp de Santa Anna amb camp de gespa.

12- INAUGURACIÓ DEL CAMP DE SANTA ANNA (16-08-73)

Inauguració del Camp de Santa Anna (16 d'agost de 1973). Mossèn Joaquín, Mossèn Floiran i Mª Asunción Pitarch-Partit contra el Vinaròs

Inauguració del Camp de Santa Anna (16 d'agost de 1973). José Daniel- Eixarch- Pepe Nati, Yuste, José M^a, Paco Rafaela, Monfort, Juanin, Virgilio, Ernesto, Pepito, Mª Asunción, Vicent, Emiliano, Manuel Lluís

Mª Asunción Pitarch (De Pubill) fent la sacada d'honor en partit d'inauguració contra el Vinaròs. Capità: José Mª Sagasta

13- INGRÈS DEL CD CATÍ EN LA FEDERACIÓ VALENCIANA

Manuel, Eladio, Virgilio, José M^a, Monfort, Vicente Patricio, Pepe, Mingo, Barberet, José Daniel, Vicente Buson, Eixarch, Sales, Emiliano, Paco Rafaela, Damaso (Foto José Daniel Sanjuán) (Temporada 73-74)

Primers anys del camp nou de Santa Anna (05-05-1974) Catí-1- Sant Mateu-2. Alineació: Vicent, Juan Francisco, José Daniel, Pepito, José María, Mossèn Florián, Eixarch, Maties. Ajupits: Ernesto, Virgilio, Paco Rafaela, Joan de la Figuera, Emiliano, Vicent García, José Manuel.

14- EL CD CATÍ EN TERCERA REGIONAL

TEMPORADA 1973-1974

President: José Mª Roca García

Entrenador: José de Laura

És la primera temporada oficial del CD Catí. És produïx l'ingrés del club en la Federació Valenciana de futbol

La temporada 1972-1973 alguns clubs com el Xert i el Traiguera es federen per primera vegada. Cinc jugadors catinencs com que el CD Catí no està durant aquesta temporada federat fitxen pels dos equips anteriors. Així Juan Francisco Guerola "Barberet", Vicent Puig "Mingo" i Emiliano Sanjuán defendran durant la temporada 1972-1973 els colors del Xert, entrenat per Raül Ferreres. La mateixa temporada el Traiguera, entrenat per Vicent Cifre fitxa a José Maria Roca "Sagasta" i a Manuel Adell "Pelat". Així consta en el llibre "El futbol a Traiguera 1941-200" de Manuel Villalta, durant la temporada que ens referim president del Traiguera.

Acabada la temporada regular els cinc jugadors catinencs anteriorment esmentats retornen al CD Catí, el seu club d'origen, perquè l'equip catinenc es federa per primera vegada. Això va passar la temporada 1973-1974.

Aquest fet que ho hem pogut deduir de les entrevistes amb els jugadors i tècnics de l'època ho corrobora el llibre de Manuel Villalta sobre el futbol a Traiguera.

Així a l'analitzar la temporada 1973-74 del Traiguera podem veure com el CD Catí apareix per primera vegada tant en el calendari de partits com en els resultats i classificacions.

Queda per tant suficientment demostrat de que el CD Catí es federa per tant per primera vegada durant la temporada 1973-74 probablement després de realitzar-se la inauguració de les noves instal·lacions del Camp de Santa Anna (segurament el 16-08-1973)

i uns mesos després de que l'equip guanyara el trofeu d'estiu del Traiguera (15-08-1973) en la final contra el Sant Mateu.

Segons el llibre de M. Villalta la temporada 1973-1974 començà amb la participació del Catí i del Traiguera en la fase del campionat d'Espanya d'aficionats que a la província de Castelló tenia quatre grups amb els següents equips:

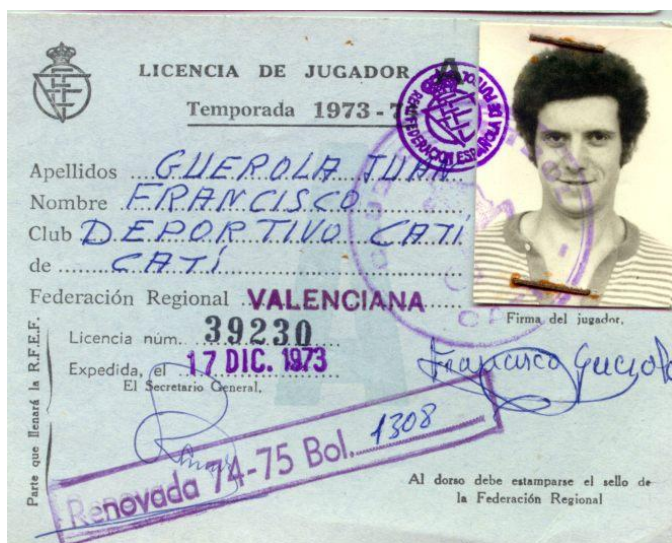
El primer grup el formaven Caligense, Catí, Chert, Rossell, Salsedella, Sant Jordi, Sant Mateu i Traiguera. Al segon grup hi jugaven l'Alcalà, Benicarló, Benlloch, Orpesa, Peníscola, Santa Magdalena, Torreblanca i Vinaròs. El grup tercer estava format per Almassora, Benicàssim, Borriol, Fundació Flors, Moncófar, Niño Perdido, San Fernando i San Pedro. El grup quart estava format per l'Alfondegulla, Almenara, Artana, Bechí, Chilches, Ribesalbes, Salesianos i Villarreal.

Crida l'atenció de que en el grup del Catí, el primer, no figurava l'equip de la Jana, quan molts jugadors del CD Catí han repetit en vàries de les entrevistes que els he realitzat de que el primer partit oficial de competició del CD Catí en el Santa Anna va ser contra l'equip janenc. A més afegeixen dades concretes del resultat i del goleador (4-1) amb tres gols de José Mª Roca "Sagasta" que va marcar el primer gol, el primer de la competició oficial del club catinenc.

No està gens clara la qüestió ja que com he dit abans la Jana no estava entre els equips components del grup del Catí per lo que presumiblement pot tractar-se d'una confusió entre el partit d'inauguració del camp de Santa Anna (16-08-1972), i els primers partits del CD Catí en aquest camp. Així anem a fer una aproximació als primers partits del CD Catí en el Santa Anna:

- Partit d'inauguració del camp: 12, 16 o 19 d'agost de 1973 contra el Vinaròs (desconeixem el resultat)
- Segon partit (no oficial) contra la Jana (4-1) (desconeixem la data)
- Primer partit del campionat d'aficionats contra el Sant Mateu (3-1) (23-09-1973)
- Primer partit de la lliga en 3ª Regional contra el Chert (3-0) (03-02-1974)

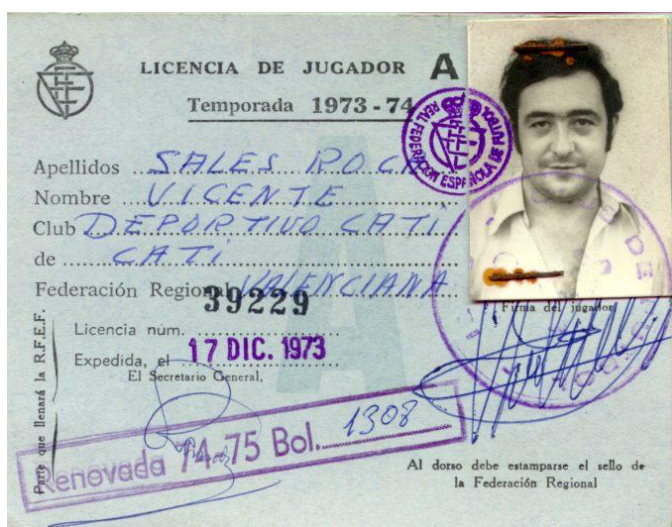
Hem aconseguir tres fitxes de llicències de jugadors de la temporada 1973-74, la primera temporada oficial del CD Catí

Carnet del jugador de futbol Paco Guerola "de l'Estanc" expedit el 17-12-1973 per a la temporada 1973-74 i renovat per a la següent temporada 1974-75

Carnet del jugador de futbol Julio Villarroya Blasco expedit el 01-04-1974 per a la temporada 1973-74 i renovat per a la següent temporada 1974-75

Llicència de jugador de Vicent Sales Roca

Revers de les llicències o fitxes dels jugadors (Temporada 1973-74)

La primera competició en que va participar el Catí va ser el Campionat d'Espanya d'aficionats. No es tractava d'una lliga regular sinó com hem dit abans d'un campionat d'Espanya d'aficionats. Observant les dos llicències de jugadors anterior, la de Vicent Roca i la de Paco Guerola podem observar que la data en que es van registrar en la Federació Valenciana és la de 17 de desembre de 1973 precisament quan la primera fase de la competició del campionat d'Espanya d'aficionats estava ja a punt de concloure.

El calendari de la competició:

La competició es va organitzar en quatre grups de vuit equips cadascun. Cadascun dels clubs tenia que enfrontar-se als altres set equips del grup a doble partit. Per tant el total de jornades de la competició era de catorze.

CALENDARI CAMPIONAT D'AFICCIONATS- 1973-1974

16-09 /11-11 Sant Mateu- San Jorge Chert- Catí Traiguera- Caligense Rossell- Salsadella	23-09/ 18-11 San Jorge- Rosell Catí- Sant Mateu Caligense- Chert Salsadella- Traiguera	30-09/ 25-11 San Jorge- Catí San Mateo- Caligense Chert- Salsadella Rosell- Traiguera
7-10/02-12 Catí- Rosell Caligense- San Jorge Salsadella- Sant Mateu Traiguera- Chert	14-10/09-12 Catí- Caligense San Jorge- Salsadella San Mateu- Traiguera Rosell- Chert	28-10/16-12 Rosell- Caligense Salsadella- Catí Traiguera- San Jorge Chert- Sant Mateu
	04-11/23-12 Caligense- Salsadella Catí- Traiguera Sant Jordi- Chert Sant Mateu- Rosell	

El primer rival de la competició oficial del CD Catí va ser el Chert amb resultat favorable als locals per 2-1.

El primer rival del Catí en el Santa Anna va ser el Sant Mateu amb el resultat favorable per al nostre equip per 3-1

Els resultats del CD Catí (Temporada 1973-1974):

Jornada	Data	Local	Visitant	Resultat
1 ^a	16-09	Chert	Catí	2-1
2 ^a	23-09	Catí	Sant Mateu	3-1
3 ^a	30-09	San Jorge	Catí	1-0
4 ^a	07-10	Catí	Rosell	3-0
5 ^a	14-10	Catí	Caligense	1-0
6 ^a	28-10	Salsadella	Catí	1-0
7 ^a	04-11	Catí	Traiguera	1-2
8 ^a	11-11	Catí	Chert	2-3
9 ^a	18-11	Sant Mateu	Catí	3-0
10 ^a	25-11	Catí	San Jorge	1-0
11 ^a	02-12	Rosell	Catí	1-1
12 ^a	09-12	Caligense	Catí	4-1
13 ^a	16-12	Catí	Salsadella	0-1
14 ^a	23-12	Traiguera	Catí	4-0

La competició va concloure el dia 23 de desembre de 1972 amb un desplaçament a Traiguera amb el resultat favorable a l'equip local per 4-0

El Catí acaba la temporada classificat en el lloc sisè (de vuit). De 14 partits jugats el Catí va guanyar en

quatre, va empatar en dos i va perdre en la resta, es a dir en vuit partits. Aconseguí per tant (4x2+ 2=10 punts). El número de gols a favor fou de 15 per 24 gols encaixats. Un balanç negatiu de -9.

Resultats complets del grup

	Caligense	Catí	Chert	Rosell	Salsadella	San Jorge	Sant Mateu	Traiguera
Caligense		4-1	1-1	5-1	0-2	2-2	3-2	0-3
Catí	1-0		2-3	3-0	0-1	1-0	3-1	1-2
Chert	2-1	2-1		2-2	2-2	3-3	1-6	1-2
Rosell	2-1	1-1	4-2		1-1	1-0	0-6	2-2
Salsadella	4-1	1-0	4-0	1-0		4-0	1-1	0-1
San Jorge	3-2	1-0	2-2	4-3	1-1		3-1	3-1
Sant Mateu	3-1	3-0	2-1	6-0	0-0	2-0		1-2
Traiguera	1-0	4-0	4-0	2-0	3-1	2-0	2-2	

La classificació

	JU	G	E	P	GF	GC	DIF	PTS	+/-
Traiguera	14	11	2	1	31	11	+20	24	+10
Salsadella	14	7	5	2	23	10	+13	19	+5
Sant Mateu	14	7	3	4	36	17	+19	17	+3
San Jorge	14	4	5	5	21	25	-4	13	-1
Chert	14	3	5	6	21	35	-14	11	-3
Catí	14	4	2	8	15	24	-9	10	-4
Rosell	14	3	4	7	17	36	-19	10	-4
Caligense	14	3	2	9	21	29	-8	8	-6

Codi: Partit guanyat (G)- 2 punts- Empatit (E)- 1 punt – Perdut (P)

Gols favor : GF – Gols contra: GC – DIF: Diferència de gols-

+: Punt aconseguit visitant- -: Punt perdut en casa

El Traiguera quedà campió i el Salsadella sotscampió. El Traiguera es classificà per a les eliminatòries de promoció. En la primera eliminatòria de vuitens de final s'enfronta al Torreblanca. El Torreblanca s'imposà en els dos partits en Traiguera (1-3) i en Torreblanca (5-2). El Traiguera fou eliminat i no va haver ni ascensos ni descensos en el grup

La lliga

En començar l'any nou de 1974 començà la competició de la lliga de 3ª Regional. El CD Catí formà part del grup primer amb els equips de

Benicarló B, Caligense, Chert, La Jana, Rosell, San Jorge, Sant Mateu, Traiguera i Vinaròs B.

El calendari

El grup primer el composaven 10 equips, sent per tant de 18 el número de jornades. La competició comença el dia 3 de febrer de 1974 i acabà el dia 23 de juny de 1974. El primer partit d'aquesta lliga fou en el Santa Anna contra el Chert, amb victòria del Catí per 3-0 . El Catí va concloure la temporada en el Santa Anna contra el Rosell amb un altra victòria també per 3-0

Calendari de la lliga 1973-1974

03-02 /28-04

Rosell- Sant Mateu
Traiguera- la Jana
Benicarló- San Jorge
Caligense- Vinaròs
Catí- Chert

10-02/ 05-05

Sant Mateu- Catí
La Jana- Rosell
San Jorge- Traiguera
Vinaròs- Benicarló
Chert- Caligense

30-09/ 25-11

Sant Mateu- La Jana
Rosell- San Jorge
Traiguera- Vinaròs
Benicarló- Chert
Catí- Caligense

24-02/19-05

La Jana- Catí
San Jorge- Sant Mateu
Vinaròs- Rosell
Chert- Traiguera
Caligense- Benicarló

03-03/26-05

La Jana- San Jorge
Sant Mateu- Vinaròs
Rosell- Chert
Traiguera- Caligense
Catí- Benicarló

24-03/02-06

San Jorge- Catí
Vinaròs- La Jana
Chert- Sant Mateu
Caligense- Rosell
Benicarló- Traiguera

31-03/09-06

San Jorge- Vinaròs
La Jana- Chert
Sant Mateu- Caligense
Rosell- Benicarló
Catí- Traiguera

07-04/16-06

Catí- Vinaròs
Chert- San Jorge
Caligense- La Jana
Benicarló- Sant Mateu
Traiguera- Rosell

21-04/23-06

Vinaròs- Chert
San Jorge- Caligense
La Jana- Benicarló
Sant Mateu- Traiguera
Rosell- Catí

Els resultats del CD Catí:

Jornada	Data	Local	Visitant	Resultat
1 ^a	03-02	Catí	Chert	3-0
2 ^a	10-02	Sant Mateu	Catí	1-0
3 ^a	17-02	Catí	Caligense	1-1
4 ^a	24-02	La Jana	Catí	0-2
5 ^a	03-03	Catí	Benicarló B	3-1
6 ^a	24-03	San Jorge	Catí	3-3
7 ^a	31-03	Catí	Traiguera	0-0
8 ^a	07-04	Catí	Vinaròs B	1-0
9 ^a	21-04	Rosell	Catí	3-2
10 ^a	28-04	Chert	Catí	2-1
11 ^a	05-05	Catí	Sant Mateu	1-2
12 ^a	12-05	Caligense	Catí	2-1
13 ^a	19-05	Catí	La Jana	4-1
14 ^a	26-05	Benicarló B	Catí	5-0
15 ^a	02-06	Catí	San Jorge	1-4
16 ^a	09-06	Traiguera	Catí	3-0
17 ^a	16-06	Vinaròs B	Catí	2-0
18 ^a	23-06	Catí	Rosell	3-0

El CD Catí va començar la lliga el dia 3 de febrer guanyant al Chert per 3-0 i va acabar la temporada contra el Rosell amb el mateix resultat. Foren les victòries més clares de la temporada amb resultats acceptables tenint en compte que es tractava de la primera temporada oficial del CD Catí.

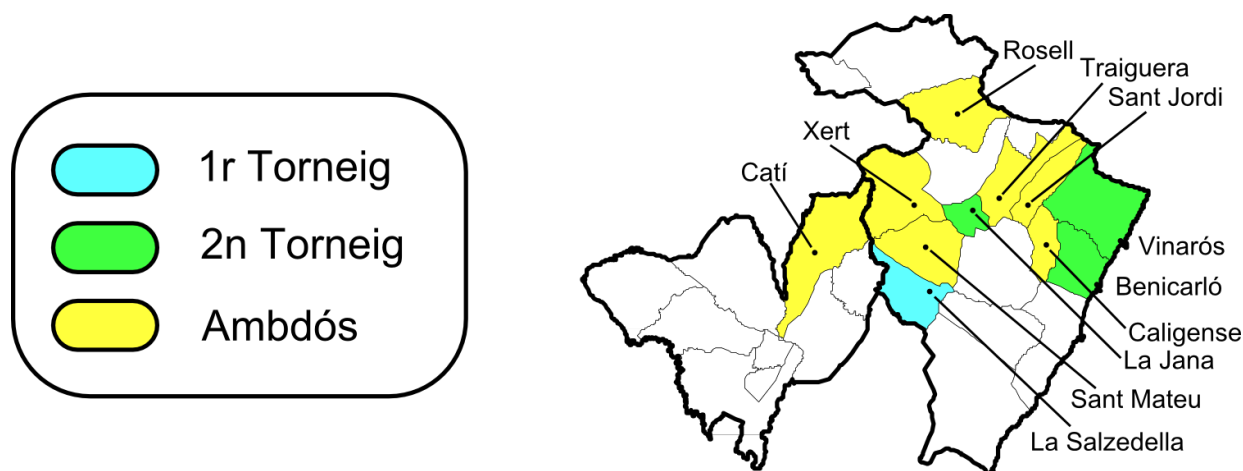
Resultats complets del grup:

	Benicarló B	Caligense	Catí	Chert	La Jana	Rosell	San Jorge	Sant Mateu	Traiguera	Vinaròs B
Benicarló B		3-3	5-0	1-0	7-1	2-3	1-3	2-5	2-1	1-3
Caligense	3-1		2-1	5-1	3-0	1-0	4-3	0-1	1-2	2-0
Catí	3-1	1-1		3-0	4-1	3-0	1-4	1-2	0-0	1-0
Chert	3-1	3-3	2-1		1-0	1-1	1-3	1-4	3-6	1-3
La Jana	1-1	3-1	0-2	2-4		0-4	0-3	0-4	0-2	0-3
Rosell	4-1	1-2	3-2	2-0	5-0		2-1	0-0	2-0	1-2
San Jorge	5-0	3-2	3-3	3-2	4-2	4-0		0-3	0-1	1-3
San Mateu	7-1	1-0	1-0	4-0	8-1	1-0	4-2		1-1	5-0
Traiguera	4-0	1-1	3-0	1-1	7-0	7-1	5-4	2-1		3-2
Vinaròs B	3-3	2-1	2-0	1-0	4-0	2-1	3-1	1-2	1-0	

La classificació

	JU	G	E	P	GF	GC	DIF	PTS	+/-
Sant Mateu	18	15	2	1	54	12	+42	32	+14
Traiguera	18	11	4	3	46	20	+26	26	+8
Vinaròs B	18	12	1	5	35	23	+12	25	+7
Caligense	18	8	4	6	35	27	+8	20	+2
San Jorge	18	9	1	8	47	37	+10	19	+1
Rosell	18	8	2	8	30	29	+1	18	0
Catí	18	6	3	9	26	30	-4	15	-3
Chert	18	4	3	11	24	44	-20	11	-7
Benicarló B	18	4	3	11	33	52	-29	11	-7
La Jana	18	1	1	16	11	67	-56	3	-15

El Catí va concloure la primera temporada de la lliga (1973-74) classificat en setena posició. De 18 partits jugats en va guanyar 6. En 3 va empatar i va perdre en 9 partits. Aconseguí per tant 15 punts. Quedà campió el Sant Mateu que va ascendir de categoria a segona regional valenciana.

1er Torneig: campionat d'Espanya d'Aficionats – 2n Torneig: Lliga regular

José Moliner Roca més conegut com a Pepito "Piguero" va nèixer el dia 5 d'abril de 1938. Va començar ben de jovenet amb el club de futbol Catí. Va jugar en els camps d'Ismael de Taudora i en el de Martinet des de finals dels anys quaranta a l'inici de la dècada dels setanta. Formà part de l'alineació de les antigues glòries del CF Catí ocupant la posició de defensa central. Va ser l'ídol dels mateixos jugadors i aficionats de l'època.

El dia 20 d'abril de 1974 Pepito, als 36 anys, després d'una curta i fulminant malaltia ens va deixar per a sempre físicament però en el nostre record i sobre tot en el nostre cor, Piguero estarà per a sempre.

El partit que s'hauria d'haver disputat el dia 21 d'abril contra el Rosell fou suspès i en el del diumenge següent en el camp del Xert, 28 d'abril, se li va guardar un emotiu minut de silenci en el seu homenatge.

15- ENTREVISTES

ENTREVISTA A MILAGROS ADELL SALES (VÍDUA DE PEPITO PIGUERO)

Estem a casa de Milagros Adell Sales.

- Quin dia va nèixer?

• El dia 27 de gener de 1936.

-Pràcticament quan la Guerra. Vostè no pot recordar res de la Guerra.

• No, ni pensament ja que quan va acabar jo tenia tres anys.

-Quan va conèixer a Pepito?

• Jo el vaig conèixer de joveneta.

-Quina edat tindria?.

• Pos entre quinze i setze anys

-Van estar festejant molt de temps?

• Sí. Els festejos abans no eren com els d'ara. Quedàvem a les vuit davant de Casa Borjo. No era com ara que se va a les cases en seguida. I festejaves quatre o cinc anys abans de casar-te.

-I Pepito de quin any era?

• De 1938. Va nèixer el dia 5 d'abril de 1938. Era dos anys més jove que jo.

-Van anar a l'escola junts?

• A la mateixa escola però ell anava a la classe dels xics i jo a la de les xiques.

-A quina escola van anar?

• Vam anar primer a l'escoleta que ara està la consulta i després a l'escola de la Raval on està ara el ball.

-Quan es van casar?

• L'any 1965, el 30 de desembre a l'església del poble.

-On van fer la celebració?

• A casa Borjo, baix al Saló.

-Quin era el treball de Pepito?

• Primer va treballar al camp amb Ramón de Corretger. Quan venia del camp ens trobàvem a la Font on anava a omplir aigua i xerràvem allí un poquet. Després va treballar per a Mateu omplint i transportant en camions garrafes de l'aigua de l'Avellà.

-Des de quan recorda que Pepito jugava a futbol?

• Des de ben xicotet. Des dels tretze o catorze anys. Va jugar al Camp d'Ismael i després al Camp de Martinet. D'una manera o d'una altra sempre ell estava relacionat amb el futbol.

-Quan anys van viure junts?

•Des de l'any 1965 a 1974, uns vuit anys. En tots eixos anys només recordo coses bones.

-I quin dia va faltar?

•El dia 20 d'abril de 1974.

ENTREVISTA A JOSÉ ROCA GARCIA, PRIMER PRESIDENT DEL CD CATÍ

Estem entrevistant a José Roca Garcia, primer president del CD Catí

-Quin és la seua data de naixement?

Vaig nàixer el 28 de maig de 1940. Tinc ara 72 anys.

-Vostè de menudet ja tenia afició al futbol?

Sí, recordo quan jo era un xiquet que primer jugava l'equip al Camp de Martinet. Molts dels jugadors tindrien ara al voltant de cent anys. Manuel de Primitivo, Pepe de Sagasta, Joaquín d'Atanasio. L'any 1948, quan jo tenia 8 anys van passar a jugar al camp d'Ismael, a la carretera de l'Avellà. Els jugadors es canviaven a l'hostal de mon tio Paco que tenia taberna i jo amb un carro de roda de fusta anava darrere dels jugadors amb un caixó de 24 llimonades. Com que hi havia, onze i onze, vint-i-dos jugadors i amb l'àrbitre 23 sobrava una llimonada que mon tio em donava per a mi i per als altres xiquets que l'ajudàvem i entre tots ens la bevíem.

-Recorda alguns dels jugadors?

Jugava de porter Pedro d'Amaro de França, Eladio Salvador, els germans Traver, Paco Sanjuán, Lluís, Ferràs, Rafael de Cento del Mas d'Enferre. Rafael jugava d'extrem, Lluís jugava d'extrem per l'altre costat. La figura golejadora més endavant va ser Colau. De central jugava Pepito Piguero, un central molt bon jugador que donava sempre tot el que tenia. També va jugar d'extrem més endavant Juan Segarra que li deien Mañó per un jugador del València que es deia així i que jugava també d'extrem.

-Al propietari del bancal se li pagava un lloguer?

Jo era menut. No ho recordo però m'imagino que es faria igual a com es va fer després amb el Camp de Martinet que si li donava una quantitat de lloguer al propietari. Si no li hagueren donat res el propietari l'haguera sembrat. Era un camp un poc estret, no molt gran. Es va jugar fins a l'any 1955 en que van tornar ja a jugar al Camp de Martinet.

-En quin temps de l'any jugaven a futbol?

-Tenia que jugar el Catí un partit a Rosell que es va suspendre

•D'això no me'n recordo. Si que recordo que al següent diumenge en el partit que jugava el Catí en Xert li van fer un minut de silenci en el seu homenatge.

Jugàvem principalment quatre partits amistosos els diumenges de l'estiu. Això es va fer sempre fins que l'equip es va federar.

-Anàvem també a jugar fora del poble?

Sí, ens traslladàvem amb els camions de Tomàs de Florencio. Et puc comptar una anècdota d'un partit que vam anar a jugar a Tírig. Jo no he jugat mai però he tingut sempre molta afició des de menut. Vam perdre el partit. Va haver una entrada fortuïta de Juan Capsir, el cadirer, a un de Tírig que li deien Beltrán. Se va trencar el braç. Els partits entre pobles moltes vegades en lloc d'unir-nos servien per a renyir. Com l'àrbitre era del poble havia de guanyar l'equip local. A bones o a males, de penalti o de lo que fora. Havia de ser la superioritat molt descarada per a que l'equip foraster guanyara al del poble. Si anàvem a Benassal havia de guanyar Benassal, el mateix passava a Vilafranca o a Catí.

-Recorda quan es va inaugurar el Camp de Martinet?

Sí. Va ser el dia de Sant Roc de 1955. Va actuar de madrina Mercedes Pitarch i de capità Eladio de Salvador. Va ser un partit contra el Vilafranca capitanejat per Tena.

-Qui jugava del Catí?

Hi havia un molt bon equip. D'Anoig ens reforçaven els germans Enrique i Vicent.e A la mitja jugava José Barraques, Joaquinete de Florencio jugava de porter, Pellejo, Mas d'Enferre, Cadirer, Paco d'Espígol, etc...

-I qui feia d'àrbitre?

Així a Catí hi havia quatre persones que feien d'àrbitre. José Mª Sanjuán, Paco el Ferrer, José de Laura i Felipe de Pelat.

-Per què es va decidir canviar el camp de Martinet pel de Santa Anna?

El camp de Martinet era un camp molt apropiat per a jugar al futbol ja que estava pràcticament dintre del poble. Això permetia que els jugadors pogueren entrenar tots els dies en el camp i de que els aficionats s'acostaren a vore els entrenaments i partits amb més facilitat. Però el camp es va quedar menut. No hi havia banquetes de jugadors ni vestuaris. Així és que l'any 1973, quan jo era

president, es va decidir traslladar el futbol a un camp millor com va ser el de Santa Anna.

-Com va ser la compra del camp de Santa Anna?

Estava d'alcalde Argimiro Roca, de Beto. Vam tindre una reunió entre l'alcalde i sis a set persones més. Vam pensar en comprar l'actual camp de Santa Anna. El propietari era Fraïsko Borrós. Vam anar a parlar amb el propietari tres persones, Àngel del Mas de Segarra, Manuel de Pelat i jo. Al final l'ajuntament va comprar el camp per 300.000 ptes. Argimiro al dia següent em va cridar com a president del CD Catí i em va dir: "Pepe, ahí teniu el bancal. És vostre però la construcció del camp és cosa vostra. L'Ajuntament ja s'ha gastat prou diners (llavors 300.000 ptes eren a muntó diners). Ens vam ficar ràpidament mans a l'obra. Vam llaurar el camp amb un tractor. Vam contractar una màquina amb cadenes de trencar la pedra. Una vegada aplanat el camp vam arrancar les porteries del Camp de Martinet i les vam baixar a mans a l'actual camp. Després vam decidir de fer la tribuna d'uns 50 metres de llargària. Vaig treballar jo com a obrer, el tio Batistet, Vicentet, Paco, Miguel de Rull. També vam decidir de construir els vestuaris, un per a l'equip local i l'altre per al visitant i una caseta per a l'àrbitre. Damunt de les casetes teníem uns dipòsits d'aigua d'uralita. Com no hi havia aigua corrent amb una furgoneta de Villarroya portàvem bombones i omplíem els dipòsits d'uralita per a que els jugadors i àrbitre es pogueren dutxar. Després de fer la tribuna ens vam federar. José de Laura em va dir que si ficàvem la llum al camp ell faria d'entrenador fent-se càrrec de l'equip. Vam ficar les tres faroles i ja una tercera part del camp tenia un poc de llum per a poder entrenar.

-Com van fer per a poder pagar les despeses de la tribuna?

Es va decidir fer un número sencer de loteria. Molts talonaris. Faltava tant sols un mes per al sorteig i encara no se'n havia venut pràcticament cap. Llavors vam decidir de repartir els talonaris entre els catinencs de fora del poble que tenien algun tipus de negoci. Així la loteria es va repartir entre Barcelona, Vilassar, Mataró, Castelló, València i més pobles. Ningú dels catinencs que se'ls va donar un talonari va tornar cap papereta. Van col·laborar tots. Com que el camp el va pagar l'ajuntament amb els diners replegats de la loteria vam poder començar a fer la tribuna i les demés despeses del camp com les casetes, l'enllumenat. També vam tindre que ampliar l'estret caminet de carro d'accés a la finca.

-Amb qui va formar vostè la primera junta directiva?

La junta que jo tenia quan era president estava formada per Arsenio, Julio Villarroya, Paco Sanjuán, Vicente de Rafaela, Antoniet de Miquel Joan. Ens vam reunir una nit la junta per fer la llista de socis i vam decidir que jo, el president, tindria el número un. El número dos el tenia Hermenegildo Pitarch però ell no va formar part de la meua junta. Hi havia uns 150 socis homes i unes 80 dones. Vaig anar a València a entrevistar-me amb el president de la Federació Valenciana de Futbol, Manuel Monleón Novejarque, per federar a l'equip. Així ja podíem competir i la Federació s'encarregava d'enviar-nos els àrbitres per a poder dirigir els partits de futbol.

-Quins anys va estar vostè de president del CD Catí?

En total vaig estar cinc anys com a mínim. Crec que podrien ser dos o tres temporades després de la inauguració del Camp de Santa Anna i les altres dos o tres abans en el Camp de Martinet. Quan ja portava cinc temporades vaig parlar amb Hermenegildo, soci número dos per a que ell em substituïra de president.. No se si va estar un any i mig o dos perquè a partir de quan jo me'n vaig deixar els presidents van passar a estar únicament dos anys en el càrrec. Després d'Hermenegildo no me'n recordo però podria ser que estiguera de president Arsenio. Després Manuel de Pelat, Sagasta, Juan Daniel, Damaso, Manuel Luis i Vicent Roca.

-Va continuar vostè vinculat al CD Catí després de cessar com a president?

Un dia em van dir de que Hermenegildo se'n deixava com a president i que jo tenia que tornar a ser el president. Els vaig dir que de president que no, que jo ja havia complit prou estant cinc anys però al final em van enganxar quatre o cinc anys com a delegat. També més endavant, estant Vicent Roca, de Buson, de president i Enrique Salvador i Juan José de Sucarró en la directiva vaig tornar a formar part de la junta i vaig exercir la funció de delegat. Com que els tres membres de la junta directiva se'n havien anat a Vinaròs, Amposta i Alcalà vam tindre que entrar en la junta Juan Segarra, Daniel de Canyamelo, Aurelio, Arsenio i jo. Va ser en esta temporada quan vam plantar la primera herba del camp. Vam anar a Vinaròs a fitxar jugadors a Peraita que jugava de porter, Navas, Baca, Doménech, els germans Jesús i Eusebio Carvajo de la Cènia, i d'entrenador vam fitxar a Ricardo Biribiri, que està d'infermer a l'hospital de Vinaròs... però perdiem tots els partits per golejades.

-Parlem ara de la cèlebre copa del canari que va passar estant vostè de president?

Va ser l'estiu de 1970. El Catí va jugar el darrer partit del trofeu contra el Benassal. Vam guanyar per 2-3 malgrat a

que l'àrbitre, un benassalenc anomenat canari, va agranar cap a casa tot el que va poder. Malgrat guanyar el Catí el trofeu se'l va endur el Benassal ja que anteriorment en Catí havia guanyat per 1-3. Al cap d'uns dies de celebrada la final vaig rebre un estrany paquet, una caixeta amb una copeta de burla amb un tap de garrafa d'aigua de Benassal, amb el següent text: "La copa de la amargura. Subcampeón. Recuerdo de l'àrbitro del Benassal- Catí".

-Una altra copa especial va ser la de la final de Traiguera, el 15 d'agost de 1973. Què recorda?

L'auelo Sacaries i jo vam comprar uns cinquanta metres de traca. La portàvem amagada al portaequipatges del cotxe per si feia falta. Quan vam guanyar la vam encendre i el tro de la traca va explotar damunt del ram de flors.

ENTREVISTA A ÀNGEL ROCA MARZÀ, PRESIDENT ACTUAL DEL CD CATÍ

Estem amb Àngel Roca Marzà, president actual del CD Catí. Quina és la seua data de naixement?

El 15 de desembre de 1979 (33 anys quan es realitza l'entrevista, dia 29 de març de 2013).

-Vostè i la seua família és coneguda popularment com a "Chichola". Suposo que no li senta malament.

No, tot al contrari. Em va a mi de cine. Tanmateix, m'agrada

-I això tindrà algun origen.

Mon pare sempre m'ha dit de que el nom bé dels "auelos"

-Quan va entrar per primera vegada en contacte amb el CD Catí?

Jo anava a vore el futbol algun diumenge però no era la meua afició principal com és la de caçador, per exemple.

-Quan entra a formar part de la primera junta directiva?

Ara porto ja tres anys com a president. Però si no recordo malament vaig estar un any anteriorment en la junta amb Jesús de president.

- **Recorda qui hi havia en aquesta directiva?**

-Com col·laborava l'ajuntament amb l'equip de futbol?

L'ajuntament col·laborava principalment amb la banda de música amb un milió de pessetes i amb el futbol amb 800.000 pessetes ja que era una bona manera de promocionar al poble per tots els pobles on jugava el CD Catí. Més endavant l'ajuntament col·laborava també pagant les copes del trofeu de l'Avellà i l'aigua per als jugadors.

- Estava Jesús. També hi havia dos jugadors actuals del CD Catí, Héctor i Eixarch. També estava, crec, David.

- **La primera temporada seua de president és la 2010-2011. Va succeir a Jesús Adell. Recorda qui va ser l'entrenador i quins fitxatges van fer?**

- Vam fitxar com a entrenador a Andrés Felices i de jugadors tots els que després van pujar i van jugar en la categoria de preferent amb el CD Catí, Botella, Mohedo, Del Rio Romero,.. Jaro, Patri,..etc.. També teníem al porter March fitxat la temporada anterior.

- **Aquesta temporada, la 2010-2011, va ser per a recordar. L'equip, de 30 partits disputats va guanyar en 21. Va empatar en 5 i tant sols va perdre en 4 partits. Dos d'ells contra el Vinaròs, equip que acabaria la temporada com a líder. Però el CD Catí amb un esprint fulgurant a final de temporada va estar a punt de passar al Vinaròs. Al final van acabar els dos equips empatats a 68 punts. L'equip va marcar la friolera de 78 gols i tant sols en va encaixar 32 destacant les golejades al Traiguera (5-0), Benicàssim (2-5), Cabanes (0-3), Torreblanca (5-3), Sant Mateu (5-0), Benicàssim (7-1). Al Benicarló, un dels equips favorits a priori per a l'ascens se li va pegar un repassó en el Santa Anna (4-0). Vam guanyar en Oropesa (2-5) i també vam golejar al Xert (5-0). Vostè amb quin partit es quedaria o recorda especialment?**

- Jo em quedaria amb la victòria de l'equip al camp del Traiguera que crec que va ser la clau per a l'ascens.

- **Excepte en el primer partit de la temporada en que l'equip va perdre a casa contra el Vinaròs (0-3) l'equip va estar a un gran nivell. Va haver molta diferència entre el CD Catí i el Vinaròs?**

- No, ben bé al contrari. Encara que en el partit de tornada vam tornar a perdre 2-0, el cert és que l'equip va donar una molt bona impressió i globalment, salvant les distàncies, vam fer millor temporada que ells.

- **I ja el 15 de maig de 2011, amb la victòria contra el Cabanes en el Santa Anna per 2-0, l'equip va aconseguir l'ascens a preferent. Vostè que va sentir en eixos moments.**

- Jo crec que no hi ha paraules per expressar el que jo vaig sentir. Després d'haver entrat com a president, quan no era una de les meues aficions fortes l'haver pogut aconseguir en el primer any l'ascens va destapar en mi unes sensacions d'alegria i satisfacció indescriptibles. Després d'haver lluitat tantes temporades amb aquest objectiu ho havíem finalment aconseguit. Va ser massa!!

- **Sí, perquè l'ascens era com una d'eixes assignatures pendents que tenia el CD Catí des de feia anys. Vam estar varies vegades a punt d'aconseguir-lo però al final per una o altra raó l'equip es quedava a les portes de l'ascens. Vostè recorda com va felicitar als jugadors, què els va dir?**

- Si et sóc sincer, no me'n recordo. Tant sols sé que em vaig ficar a plorar com un xiquet. Imagino que els donaria les gràcies i l'enhorabona per haver lluitat i aconseguit aquesta fita històrica de l'ascens.

- **A continuació van vindre les celebracions al mateix camp, als carrers del poble, a l'ajuntament. Es va presentar l'ascens a la Mare de Déu de l'Avellà. Vostè quan es va emocionar més?**

- A l'Avellà. M'emociono ara mateix tant sols de recordar-ho

- **I després de l'històric ascens va vindre la no menys històrica temporada en regional preferent. Quines decisions tècniques van prendre?**

- En primer lloc confiar en l'entrenador, Andrés Felices, i en la plantilla que tant brillantment havia aconseguit l'ascens.

- **L'equip no jugava malament però els resultats no acompanyaven el joc de l'equip. Es van perdre els tres primers partits com a local. L'equip va donar la**

campanada guanyant en el camp de l'Almassora (0-3) però no s'acabava de veure un rendiment positiu i la directiva, després d'una nova derrota en casa contra el Vall d'Uixò decideix canviar d'entrenador. Què va fer decidir-se a la directiva pel canvi?

- Calia buscar un repulsiu per a l'equip per veure si remuntava el rendiment i els resultats cosa que vam aconseguir en part.

- **L'aposta va ser Ximo Calaceit**

- Sabíem que es tractava d'un tècnic, coneixedor a fons de la casa i de les possibilitats dels jugadors, ja que havia estat dos temporades anteriorment com a tècnic i era un dels visitants assidus del Santa Anna.

- **L'equip reaccionà espectacularment guanyant el primer partit fora de casa en el Port de Sagunt contra l'Acero B (1-3), un partit que haguera pogut ser fonamental, de guanyar-se a l'Acero B en Catí. L'equip va començar a jugar millor. Se va donar la campanada de la temporada guanyant en el camp del líder, el Burriana (0-1). Es va fer el més difícil que era sortir de les posicions de descens i encarar la recta final de la temporada favorablement. Quedaven tant sols sis partits per disputar-se de la temporada. Quatre d'estos partits eren com a local. L'equip estava fora del descens. Semblava que el més perillós ja havia passat però llavors van arribar les derrotes en el Santa Anna seguides contra el Benicàssim (3-5) i el Onda (0-4) i van començar els nervis. Quina pensa que va ser la causa d'aquesta davallada?**

- No va hi haver una causa concreta. El fet de jugar contra equips de categoria, de pobles molt més grans que el nostre, experimentats, mentre nosaltres erem els novatos de la categoria. Teníem que anar partit a partit i era força complicat. Jo crec que vam donar la talla. Que podem anar amb la cara ben alta ja que l'equip va donar molt bona impressió en tots els camps, fins i tot es va guanyar a camps difícils com el Burriana i l'Almassora.

- **L'equip no va fer riure ni molt menys. Està clar que tots els jugadors, directius i aficionats poden anar amb el cap ben alt. S'haguera pogut reforçar l'equip de cara al final de temporada?**

- Jo crec que teníem un bon equip. Reforçar, pos clar que ens hagerem pogut reforçar. Però em de tindre en compte els recursos econòmics de l'equip que són limitats. Vam arribar on vam poder i ja està. Però fins i tot vam tindre possibilitats de salvar-nos fins el darrer minut de la temporada.

- **Efectivament, només que el dia de l'Acero B l'àrbitre no hagués prolongat el partit deu minuts o no hagués xiulat la discutible falta que va propiciar el gol en clara falta sobre el porter local la situació del CD Catí haguera canviat. Fins i tot en el darrer minut de la temporada l'equip estava salvat fins que va arribar el gol de l'Acero B en Onda.**

- Sí, jo crec que el partit contra l'Acero B va ser la clau. Si eixe partit s'haguera guanyat ara estaríem en preferent. Però no vull donar-li més importància. Jo crec que fins i tot l'haver baixat ha pogut ajudar-nos a recuperar la identitat com a equip. Jo no se el que haguera passat de no baixar però ara mateix és molt bonic comprovar que l'equip torna a estar ací lluitant per un nou ascens a preferent.

- **Quan es va produir el descens vostè acabava el cicle de dos anys que està més o menys establert que duren els manaments dels presidents del CD Catí. Vostè va reconsiderar la decisió i va decidir continuar en el càrrec.**

- Sí, va ser una decisió compartida de tota la directiva de quedar-nos tots i tirar de l'equip per a que este afrontaré la temporada en les millors condicions possibles.

- **Bé, ficant-nos ja en l'actual temporada, vostès fan una renovació total de jugadors. Tant sols es queden dels jugadors forasters Chillida i Raül. No es renoven a altres com Botella, Mohedo.. Pensaven de que era convenient fer una neteja per tirar endavant de l'equip.**

- Sí, jo crec que sí. La directiva va posar tota la seua confiança en Simon Casinos, una persona que ja havia estat amb Calaceit la temporada anterior i ell ens va proposar varies opcions i vam escollir la renovació perquè pensàvem que era la que l'equip li aniria millor.

- **Ara s'ha demostrat de que la decisió va ser encertada. Va començar la temporada guanyant en Càlig però després van vindre tres derrotes seguides (Traiguera, Moró i La Pobla) i l'equip de sobte es va trobar en posició de descens. Vostès van aplegar a pensar de que la cosa no rulava.**

- Clar que sí. Per suposat que ho vam pensar. No que la cosa no funcionava sinó que la solució tardaria un poc més en arribar perquè es tractava d'una renovació total. Excepte els jugadors del poble i Chillida i Raül es tractava d'un equip nou. Primer tens

que aconseguir que hi haja bon "rotllo" abans de que apleguen els bons resultats.

- **Però el treball de Casinos va començar a donar els seus primers fruits amb l'empat als Ibarsos i després l'equip encadena nou victòries seguides que el passen d'estar en lloc de descens a estar líder del grup. A destacar de que es guanya en el Santa Anna a tres equips líders: l'Alcora, el Benicense i el Torreblanca. Hi ha a continuació un lleuger baixó en els resultats amb les derrotes de Sant Mateu i d'Alcalà i l'equip es situa segon en la classificació després de que ens passe l'Alcora. L'Alcora va aplegar a situar-se a nou punts del CD Catí però el nostre equip va protagonitzar una reacció recuperant cinc punts en tres partits que van fer que el liderat del grup estigués disputat fins al final de la temporada. Cal dir però de que la segona posició en la classificació del CD Catí que assegurava al menys la promoció en cap moment va perillar ja que el tercer classificat, el Morella, va estar sempre a una distància considerable (entre nou i deu punts). Quin creu vostè de que ha de ser el paper del nostre equip fins al final de la temporada?**

- Som realistes, sabem de que quedar primers serà difícil, encara que quatre punts no són res. Crec que el paper de l'equip ha de ser el guanyar el màxim número de punts i arribar a la promoció que pràcticament tenim al nostre abast en les millors condicions. I una vegada en la promoció deixar l'equip i el poble amb bona imatge i gaudir del fet de disputar un esdeveniment històric que mai s'ha produït en la nostra història i intentar guanyar la fase classificatòria d'ascens que sempre serà complicat però en tot cas es tractarà d'un repte molt bonic i d'un èxit d'un equip després del descens de la passada temporda.

- **Vostè prefereix acabar la temporada abans de parlar de la seua possible renovació en el càrrec de president?**

- Acabem la temporada, però jo et puc avançar de que si no hi ha ningú que tinga interès en ser president jo no ficaré cap problema en continuar en el càrrec en una tasca que per a mi s'ha convertit ja en una de les principals aficions.

- **D'altra banda que li sembla la idea d'escriure alguna cosa sobre el futbol a Catí. Una tasca en la que farà falta les aportacions de tots, presidents, jugadors, tècnics, etc?**

- Em sembla una idea perfecta per a que moltes dades puguen ser publicades i no es perguen amb el pas del temps.

- **En principi la idea és la de publicar la primera part de la història del CD Catí (1955-1974), fins la primera en que el CD Catí es va federar. La segona part abraçaria del 1974 a l'any 2000 i la tercera part des de l'any 2000 fins la temporada actual. Les tres darreres temporades, la de l'ascens, la de la competició en preferent i la temporada actual estarien més ampliades.**

- Molt bé, Àngel, gràcies per aquesta entrevista. Gràcies pel teu treball en favor del futbol i del nostre poble en general

- **(NOTA IMPORTANT: Aquesta entrevista es va fer el dia 29 de març de 2013, mesos abans, per tant de que el CD Catí guanyara brillantment la fase de classificació de l'ascens a preferent contra el Benferri)**

ENTREVISTA A RAFAEL ADELL SALES (RAFAEL DE CENTO)

- **Quin és el seu nom?**

- Rafael Adell Sales

- **A Vostè se li coneix al poble per Rafael de Cento?**

- Sí perquè mon pare era Cento del Mas d'En Ferre

- **I de quina quinta és?**

- De 1933. El dia 9 de maig de 2013 faré 80 anys

- **A quin camp va començar a jugar a futbol?**

- Al Camp d'Ismael, el que es troba a la carretera de l'Avellà.

- **Amb quins jugadors?**

- En recordo a molts: Ovidio, Miliano,...

- **Jugaven contra equips de fora del poble?**

- Sí, contra Xert, Albocàsser,

- **I com es traslladaven?**

- Amb els camions de Vicent d'Elisa o de Tomàs de Florencio.

- **Fins quina edat va jugar?**

- Fins abans d'anar-me'n a la mili. El darrer partit fou a Sant Mateu. A casa ja no em volien deixar jugar. Em van pegar una balonada i em van fer mal al genoll. Això era cap l'any 1955 ja que la mili la vaig fer eixe any i el següent, el 1956. Jo deguera jugar els tres o quatre anys abans d'anar al servici militar. Després ja no vaig tornar a jugar més. Sempre perdiem a tots els camps. Ens van guanyar fins i tot els de Tírig que van pujar a Catí i deien: "Pilotes fora, que guanyem..."

- **Se'n recorda vostè de l'any que van inaugurar el Camp de Martinet?**

- Sí, va ser un estiu. Ho he vist en alguna fotografia que Mercedes Pitarch inaugura el camp xutant al baló però no me'n recordo de res més

ENTREVISTA A JUAN CAPSIR (JUANITO, EL CADIRER)

- **Quin és el seu nom?**

- Juan Capsir. Vaig nèixer l'any 1934. Tinc ara 78 anys.

- **A quina edat va començar a jugar a futbol?**

- Als 14 anys al Camp d'Ismael (1948), pràcticament la mateixa edat en que començo a treballar en el meu ofici de cadirer. Llavors jo era el jugador més jove. Es va inaugurar el camp el dia de la Pilarica. Els jugadors vam anar del garatge de Colau al camp que estava situat a la carretera de l'Avellà, a un bancal d'Ismael Taudora, davant de l'actual finca d'Izquierdo

- **Quan jugaven?**

- No hi havia campionat. Jugavem partits aïllats principalment a l'estiu. Fora també anàvem a jugar, a Benlloch, La Salzedella, Albocàsser, Benassal, Sant Mateu. Anàvem amb el camió de Tomàs de Florencio, darrere tots a orri.

- **Amb quins jugadors va jugar vostè?**

- Chimo, Colau, Enrique i Vicent d'Anroig, un nebot de Carlos Murria, Barraques, Paco el Metge, Juan del Molí, Pellejo, Raúl, Piguero, Enrique de Quelo, el capellà de Regina.

- **Què recorda del camp de Martinet?**

- Al propietari la junta li pagàvem un lloguer de 1.500 ptes. Per la utilització del camp per un any.

- **Recorda quan es va comprar el camp actual de Santa Anna?**

- Perfectament. El va comprar l'ajuntament a Francisco Blasco (Borròs), sent alcalde Argimiro Roca. T'ho puc dir perquè jo estava a l'ajuntament de regidor i era el caixer. També la meua família va donar un tros de bancal per fer més ample l'estret caminet d'accés.. Va ser una bona compra ja que amb el temps s'ha fet allí un camp i unes instal·lacions de categoria.

- **I ara continua anant al camp com a aficionat tots els diumenges. Què li sembla l'equip?**

- Que juguen doble bé ara. Nosaltres no teníem gens de tècnica ni havíem mai vist jugar a futbol. Jugàvem amb unes espartenyas negretes de la Salzedella amb sola de goma baix i damunt de tela que pegaves i et jugaves l'ungla. Ens les pagàvem cadascú. Colau era el president i jo de la directiva. Després ja van vindre les botes que les tenia jo totes a ma casa dintre d'un canterer. Després ja vam deixar l'equipatge a una germandat, al costat de casa Ximo d'Arabogues i allí ens vestíem abans de traslladar-nos al camp.

- **Vostè continua sent soci?**

- Sí, naturalment. Els dies que no hi ha futbol estàs una mica avorrit. . No em perdo cap diumenge que hi ha partit i fins i tot vaig algun dia que juga el Vilar de Canes.

- **ENTREVISTA A ELADIO SALVADOR**

- **Quin és el seu nom?**

- Eladio Roca Puig, però la gent em coneix com Eladio Salvador pel nom de mon pare. Vaig nàixer el dia 20 de maig de 1930

- **On recorda els primers partits de futbol que va veure de menut?**

- Al camp de Martinet. Era un partit contra el Sant Mateu. Va eixir Pepet de la Tendanova. Era un sagalet. No tenia ni equipatge ni res però em va fer jugar Federico Roig, un que era sastre.

- **Recorda algú dels que va jugar aquest partit?**

- Jugava de porter l'auelo Sagasta o Pedro el d'Amaro, Manuel de Primitivo, Lluís, Ferràs, Daniel Querol, el pintor, els germans Aurelio i Paco de Canuto, Rafael de Cento, Pepet del Mas d'En Ferre, Paco el metge ... no me'n recordo de cap més. El camp de Martinet estava tot ple de pedra. L'auelo Piguero i

natros ens encarregàvem de despedregar el camp. També Hermenegildo Pitarch amb un matxo roig.

- **Recorda algun partit o anècdota en especial?**

- Recordo un partit especialment contra l'Albocàsser, n equip molt fort ja que tenien a Moleta, un jugador del Castelló. Hi havia un altre jugador que li deien lo camionet perquè corria molt i no es cansava mai. Recordo un partit a Benlloch que per a canviar-nos ens van ficar a un corral que no estava tapat.

- **Ací a Catí, on es canviaven?**

- Molts camins al corral de Canuto. També a l'ajuntament vell i moltes vegades cadascú es canviava a sa casa o allí on podia.

- **Recorda especialment el dia que es va inaugurar el Camp de Martinet en que vosté va fer de capità de l'equip?**

- Sí, va ser un partit contra el Vilafranca. Vam perdre. Lluís Tena era el capità villafranquí i Mercedes Pitarch, la germana d'Hermenegildo, va ser la que va efectuar la sacada d'honor.

- **Fins a quina edat va jugar?**

- No ho sé segur. Però em vaig casar als trenta i encara vaig jugar alguns anys més.

- **Per a vostè qui era el jugador estrella?**

- Pepito Piguero. Vaig jugar molts partits amb ell. Jugava de defensa.

- **Recorda alguna anècdota més?**

- Un dia entrenant se'm va eixir l'espartenya i vaig pegar en lo dit en terra. Al dia següent tenia que jugar contra el Xert. Vaig anar a casa Felicidad, sa mare d'Alejandro que me'l va refregar i al dia següent, ... a jugar. Jugàvem descalços.

- **ENTREVISTA A JOSÉ SANJUÁN BORDÀS**

- **Vostè quin dia va nàixer?**

- El dia 4 de juliol de 1934

- **Què recorda dels seus primers anys. On jugaven a futbol?**

- Primer de tot jugaven a futbol als carrers, a les places en particular. A la placeta de l'església jugàvem a la pilota al pany. Dels camps primer es jugava al Camp d'Ismael, a la carretera de l'Avellà. Va vindre a

inaugurar el camp l'Albocàsser. Va ser la mateixa vesprada que van inaugurar la creu de pedra del Prigó de l'Avellà. Jugaven amb el Catí els civils.

- **Què recorda de la inauguració del Camp de Martinet?**

- Va ser un dia d'agost. Va vindre Vilafranca que ens van guanyar perquè eren millor equip. El capità era Lluís Tena que li deien el "garrut" perquè anava amb les cametes malament però jugava a futbol que era una meravella. Jo ja vaig començar a jugar però encara no era prou bo i a les alineacions no sortia com a titular. Jo m'estimava més arbitrar o entrenar que jugar.

- **On es canviaven?**

- A l'antiga casa de la Farola que ara es propietat de la germana d'Hermenegildo Pitarch i que dona al carreró. També a l'ajuntament vell i allí on podíem.

- **El baló de futbol de quin material era?**

- Estava fet en cordó. Molt al final van aparéixer els primer balons de cuir. Les botes eren espartenyas blanques. A Colau li van portar de València unes botes de reglament i tots ens pegàvem per posar-nos-les. Un any vam pujar a jugar a Benassal. Estava tot el camp banyat i el cel emboirat i a jugar--- ens vam quedar tots sense espartenyas.

- **I quin temps jugaven?**

- A l'estiu. A festes d'agost. De Xert pujaven Raúl i Bono i ens reforçàvem també amb els dos germans d'Anroig.

- **Anàvem a jugar fora de Catí?**

- Si vam anar moltes vegades a Traiguera. A la Salzedella no vam poder guanyar mai ni a Sant Mateu tampoc. A Morella quan era president Hermenegildo, jo era el tresorer. Vam pujar al bar Blasco El xic que va ser jugador del CD Catí per dos temporades ens va convidar a tots els jugadors i tècnics a pujar al seu bar de Morella.. Vam estar tota la nit i vam esmorzar amb els serenos i escombraires

- **En què es traslladaven?**

- En els camions de Vicent d'Elisa i Tomàs de Florencio. Altres vegades, com un que recorda, de Morella van pagar un xec a Genaro per portar-nos.

- **Quan de temps va estar de jugador, d'àrbitre i d'entrenador?**

- De jugador molt poc temps. Vaig exercir més temps d'àrbitre. Jo tenia un reglament i em basava en ell per aplicar-lo. També llegia el diari el mundo on s'explicaven algunes jugades tècnicament. Vaig acabar fent d'entrenador però era una responsabilitat. El metge que tenia amistat amb Arsenio em va dir "Tu no saps la responsabilitat en que et fiques si a algun dels jugadors els agarra algun atac de cor amb els teus mètodes d'entrenament". Llavors vaig decidir anar amb més compte.

- **Quines altres persones van exercir la funció d'àrbitre?**

- Tres persones principalment: Paco el Ferrer, José Mª Sanjuán i jo. Més endavant també va fer d'àrbitre i entrenador Felipe de Pelat i més recentment Vicent García. Un temps també va pujar Don Santiago el mestre de l'escoleta de l'Hostal del Mestre.

- **Dels jugadors a qui destacaria?**

- Sense particularitzar els dos jugadors més importants del CD Catí han estat els dos Jose Maries. José Mª Sagasta va ser un excepcional jugador de gran alçada i potència i un gran goleador. En l'època més recent ha estat Txema, del Prigó, la principal figura. A banda d'això el CD Catí s'ha mantingut perquè ha tingut la sort de mantindre un equip de molts bons jugadors del poble i que han sabut mantindre una gran harmonia amb els jugadors de fora del poble.

- **Quan acaben els seus contactes amb el CD Catí com a aficionat?**

- Farà ara 19 anys quan jugava el meu fill José Manuel, que va estar 10 anys amb l'equip, vaig viure molt intensament l'ascens de l'equip a primera regional, amb el partit a Vilanova. Posteriorment vaig deixar d'anar al futbol i més endavant em vaig esborrar de soci. Ja no he viscut l'ascens de fa unes temporades a preferent. Actualment els contactes amb l'equip han desaparegut.

